

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/337 z dnia 5 marca 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/2403 ustanawiające wspólne wytyczne dotyczące norm i technik pozbawiania broni cech użytkowych w celu zagwarantowania, że broń pozbawiona cech użytkowych trwale nie nadaje się do użytku ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/338 z dnia 7 marca 2018 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu 6-fitazy wytwarzanej przez *Aspergillus niger* (DSM 25770) jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych, kurcząt odchowywanych na kury noski, tuczników, loch, podrzędnych gatunków świń do tuczu lub do reprodukcji, indyków rzeźnych, indyków utrzymywanych w celach hodowlanych, wszystkich pozostałych gatunków ptaków (z wyjątkiem ptaków nieśnych) i prosiąt odsadzonych od maciory (posiadacz zezwolenia BASF SE) ⁽¹⁾ 17
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/339 z dnia 7 marca 2018 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2535/2001 i wprowadzające od niego odstępstwo w odniesieniu do pozwoleń na przywóz przetworów mlecznych pochodzących z Islandii 21

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/340 z dnia 6 marca 2018 r. ustanawiająca listę projektów do zrealizowania w ramach PESCO 24
- ★ Decyzja Komisji (UE) 2018/341 z dnia 27 września 2017 r. w sprawie programu pomocy państwa SA.34433 (2012/C) (ex 2012/NN) wdrożonego przez Francję (podatek na rzecz państwowego zakładu produktów rolnych i morskich (France AgriMer) – art. 25 ustawy nr 2005-1720 z dnia 30 grudnia 2005 r.) (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 4431) 28

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/342 z dnia 7 marca 2018 r. zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej (UE) 2017/247 w sprawie środków ochronnych w odniesieniu do ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków w niektórych państwach członkowskich (notyfikowana jako dokument nr C(2018) 1509)⁽¹⁾ 43

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2017/1538 z dnia 25 sierpnia 2017 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) 2015/534 w sprawie sprawozdawczości dotyczącej nadzorczych informacji finansowych (EBC/2017/25) (Dz.U. L 240 z 19.9.2017) 48
- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/1416 z dnia 24 sierpnia 2016 r. w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia (UE) nr 10/2011 w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością (Dz.U. L 230 z 25.8.2016) 48

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/337

z dnia 5 marca 2018 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/2403 ustanawiające wspólne wytyczne dotyczące norm i technik pozbawiania broni cech użytkowych w celu zagwarantowania, że broń pozbawiona cech użytkowych trwale nie nadaje się do użytku

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10b ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/2403 ⁽²⁾ ustanawia się zasady, jak również specyfikacje techniczne dotyczące pozbawiania broni palnej cech użytkowych w Unii w celu zagwarantowania, że broń palna pozbawiona cech użytkowych trwale nie nadaje się do użytku. W rozporządzeniu tym opisuje się również, w jaki sposób pozbawienie broni palnej cech użytkowych musi zostać zweryfikowane i poświadczane przez organy publiczne państw członkowskich, oraz określa się zasady dotyczące oznakowania broni palnej pozbawionej cech użytkowych.
- (2) W celu zapewnienia jak najwyższego poziomu bezpieczeństwa w odniesieniu do pozbawiania broni palnej cech użytkowych w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2015/2403 przewiduje się dokonywanie regularnych przeglądów i aktualizacji specyfikacji technicznych określonych w tym rozporządzeniu z uwzględnieniem doświadczeń zdobytych przez państwa członkowskie przy stosowaniu tych zasad oraz wszelkich dodatkowych środków pozbawiania broni cech użytkowych.
- (3) W tym celu we wrześniu 2016 r. Komisja ustanowiła grupę roboczą z udziałem ekspertów krajowych do spraw pozbawiania broni palnej cech użytkowych w ramach komitetu ustanowionego dyrektywą 91/477/EWG. Przedmiotowa grupa robocza skoncentrowała się na przeglądzie specyfikacji technicznych dotyczących pozbawiania broni palnej cech użytkowych, określonych w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2403, w celu poprawienia ich przejrzystości, wyeliminowania jakichkolwiek niejasności, z jakimi mogliby mieć do czynienia praktycy, oraz zapewnienia, aby specyfikacje techniczne miały zastosowanie do wszystkich typów broni palnej.
- (4) Dyrektywa 91/477/EWG została zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/853 ⁽³⁾. Zakres stosowania zmienionej dyrektywy obejmuje broń palną pozbawioną cech użytkowych, przy czym w dyrektywie tej przewidziano również klasyfikację takiej broni oraz podano definicję broni palnej pozbawionej cech użytkowych, odpowiadającą ogólnym zasadom pozbawiania broni palnej cech użytkowych zgodnie z Protokołem przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 13.9.1991, s. 51.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2403 z dnia 15 grudnia 2015 r. ustanawiające wspólne wytyczne dotyczące norm i technik pozbawiania broni cech użytkowych w celu zagwarantowania, że broń pozbawiona cech użytkowych trwale nie nadaje się do użytku (Dz.U. L 333 z 19.12.2015, s. 62).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/853 z dnia 17 maja 2017 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz.U. L 137 z 24.5.2017, s. 22).

amunicją, uzupełniającym Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, dołączonym do decyzji Rady 2014/164/UE⁽¹⁾, która transponuje ten protokół do porządku prawnego Unii.

- (5) Zasady dotyczące pozbawiania broni palnej cech użytkowych określone w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2015/2403 powinny odzwierciedlać nowe zasady dotyczące pozbawiania broni palnej cech użytkowych wprowadzone dyrektywą (UE) 2017/853 i być z nimi spójne.
- (6) Zakres stosowania rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2403 powinien obejmować broń palną wszystkich kategorii wymienionych w części II załącznika I do dyrektywy 91/477/EWG.
- (7) Specyfikacje techniczne dotyczące pozbawiania broni palnej cech użytkowych powinny zapobiegać przywracaniu broni palnej cech użytkowych za pomocą zwykłych narzędzi.
- (8) W specyfikacjach technicznych dotyczących pozbawiania broni palnej cech użytkowych nacisk kładzie się na pozbawienie cech użytkowych istotnych komponentów broni palnej określonych w dyrektywie 91/477/EWG. Wynika to stąd, że dyrektywa 91/477/EWG zawiera również definicję broni palnej pozbawionej cech użytkowych obejmującą zapewnienie, aby wszystkie istotne komponenty danej broni palnej stały się trwale niezdatne do użytku i niemożliwe do usunięcia, zastąpienia lub modyfikacji w sposób, który umożliwiłby przywrócenie broni palnej cech użytkowych w jakikolwiek sposób. Specyfikacje techniczne dotyczące pozbawiania broni palnej cech użytkowych powinny mieć zastosowanie również do pozbawiania cech użytkowych luf wymiennych, które, będąc odrębnymi przedmiotami, są technicznie powiązane z bronią palną, która ma być pozbawiona cech użytkowych, i przeznaczone do montowania w te same broni.
- (9) Na wniosek grupy roboczej krajowych ekspertów do spraw pozbawiania broni palnej cech użytkowych zmienione specyfikacje techniczne poddano testowi warunków skrajnych przeprowadzanemu przez krajowych praktyków w zakresie pozbawiania broni palnej cech użytkowych przez okres 5 tygodni w dniach 9 lutego – 20 marca 2017 r. Wynik tego testu warunków skrajnych doprowadził w szczególności do decyzji o zmianie sposobu prezentacji specyfikacji dotyczących pozbawiania broni palnej cech użytkowych. Ze względu na przejrzystość konkretne czynności pozbawiania cech użytkowych należy przedstawić w sposób rozróżniający różne typy broni palnej.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy dyrektywy 91/477/EWG.
- (11) Aby państwa członkowskie wprowadziły konieczne zmiany administracyjne i dostosowały swoje praktyki do wspomnianego zmienionego rozporządzenia wykonawczego, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie po upływie trzech miesięcy od jego daty wejścia w życie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2015/2403 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do broni palnej wszystkich kategorii wymienionych w części II załącznika I do dyrektywy 91/477/EWG.”;

- 2) art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy publiczne do weryfikacji, że pozbawienie broni palnej cech użytkowych zostało wykonane zgodnie ze specyfikacjami technicznymi określonymi w załączniku I (»podmiot weryfikujący«).”;

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/164/UE z dnia 11 lutego 2014 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (Dz.U. L 89 z 25.3.2014, s. 7).

3) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Znakowanie broni palnej pozbawionej cech użytkowych

Pozbawiona cech użytkowych broń palna musi być opatrzona niepowtarzalnym oznakowaniem zgodnie z wzorem określonym w załączniku II, aby wskazać, że została ona pozbawiona cech użytkowych zgodnie ze specyfikacjami technicznymi określonymi w załączniku I. Oznakowanie jest mocowane przez podmiot weryfikujący na wszystkich istotnych komponentach modyfikowanych na potrzeby pozbawienia broni palnej cech użytkowych i musi spełniać następujące kryteria:

- a) jest wyraźnie widoczne i nieusuwalne;
 - b) zawiera informacje na temat państwa członkowskiego, w którym dokonano pozbawienia cech użytkowych, i podmiotu weryfikującego, który wydał świadectwo pozbawienia cech użytkowych;
 - c) zachowano oryginalne numery seryjne broni palnej.”;
- 4) załącznik I zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;
 - 5) załącznik II zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia;
 - 6) załącznik III zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 28 czerwca 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 marca 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Specyfikacje techniczne dotyczące pozbawiania broni palnej cech użytkowych

- Czynności pozbawiania cech użytkowych wykonywane w celu spowodowania, aby broń palna trwale nie nadawała się do użytku, zostały określone na podstawie trzech tabel:
 - w tabeli I wymieniono różne rodzaje broni palnej;
 - w tabeli II przedstawiono ogólne zasady, których należy przestrzegać, aby broń palna trwale nie nadawała się do użytku;
 - w tabeli III opisano konkretne działania wykonywane w celu spowodowania, aby broń palna trwale nie nadawała się do użytku, w odniesieniu do poszczególnych rodzajów broni palnej.
- Specyfikacje techniczne dotyczące pozbawiania broni palnej cech użytkowych powinny zapobiegać przywracaniu broni palnej cech użytkowych za pomocą zwykłych narzędzi.
- W specyfikacjach technicznych dotyczących pozbawiania broni palnej cech użytkowych nacisk kładzie się na pozbawienie cech użytkowych istotnych komponentów broni palnej określonych w dyrektywie 91/477/EWG. Specyfikacje techniczne dotyczące pozbawiania broni palnej cech użytkowych określone w załączniku I mają zastosowanie również do pozbawiania cech użytkowych luf wymiennych, które, będąc odrębnymi przedmiotami, są technicznie powiązane z bronią palną, która ma być pozbawiona cech użytkowych, i przeznaczone do montowania w teje broni.
- W celu zapewnienia prawidłowego i jednolitego stosowania działań w zakresie pozbawiania broni palnej cech użytkowych Komisja opracowuje definicje we współpracy z państwami członkowskimi.

Tabela I

Wykaz typów broni palnej

Rodzaje broni palnej	
1.	Pistolety (jednostrzałowe, samopowtarzalne)
2.	Rewolwery (w tym rewolwery z bębnem ładowanym odprzodowo)
3.	Długa broń palna jednostrzałowa (nie łamana)
4.	Broń palna łamana (np. gładkolufowa, gwintowana, kombinowana, z zamkiem klinowym/wahliwym, krótka i długa)
5.	Długa broń palna powtarzalna (gładkolufowa, gwintowana)
6.	Długa broń palna samopowtarzalna (gładkolufowa, gwintowana)
7.	Broń palna samoczynna: np. karabiny (karabinki) automatyczne, karabiny (i pistolety) maszynowe, pistolety automatyczne
8.	Broń palna odprzodowa, włącznie z łamaną (z wyłączeniem rewolwerów z bębnem ładowanym odprzodowo)

Tabela II

Zasady ogólne

Należy uniemożliwić demontaż istotnych komponentów broni palnej przez ich zaspawanie, spojenie lub zastosowanie odpowiednich środków o równoważnym stopniu trwałości.

W zależności od prawa krajowego proces ten może zostać przeprowadzony po kontroli przez organ krajowy.

Twardość wkładek: Podmiot przeprowadzający pozbawienie broni palnej cech użytkowych musi zapewnić, aby używane kołki/kołki zaślepiające/pręty miały twardość co najmniej 40 HRC oraz aby materiał używany do spawania zapewniał trwałe i skuteczne spojenie.

Tabela III

Szczegółowe czynności z podziałem na typy broni palnej

1. PISTOLETY (JEDNOSTRAŁOWE, SAMOPOWTARZALNE)	
1.1.	Lufa: należy wyciąć szczelinę wzdłuż lufy, w tym wzdłuż komory, jeżeli istnieje (szerokość: $> \frac{1}{2}$ kalibru; długość: w przypadku luf gwintowanych trzykrotność długości komory, a w przypadku luf gładkościennych dwukrotność długości komory).
1.2.	Lufa: w przypadku wszystkich pistoletów innych niż pistolety z lufą łamaną należy przewiercić komorę nabożową na wylot przez obie jej ścianki i w wykonane w ten sposób otwory wprowadzić i solidnie przyspawać kołek z hartowanej stali (średnica > 50 % komory nabożowej, co najmniej 4,5 mm). Ten sam kołek można wykorzystać do przymocowania lufy do baskili. Ewentualnie do komory nabożowej należy wprowadzić i solidnie przyspawać kołek zaślepiający o wymiarach łuski naboju.
1.3.	Lufa: usunąć wślizg nabożowy, jeśli istnieje.
1.4.	Lufa: lufa musi być trwale przymocowana do broni palnej za pomocą spawania, spojenia lub zastosowania odpowiednich środków o równoważnym stopniu trwałości. W tym celu można wykorzystać kołek zastosowany w działaniu 1.2.
1.5.	Lufa: w odniesieniu do luf wymiennych niepołączonych trwale z pistoletem należy w stosownych przypadkach zastosować działania 1.1–1.4 i 1.19. Ponadto należy trwale uniemożliwić mocowanie luf do broni palnej za pomocą cięcia, spawania, spojenia lub zastosowania odpowiednich środków o równoważnym stopniu trwałości.
1.6.	Trzon zamka/tłok zaporowy zamka: usunąć lub skrócić iglicę.
1.7.	Trzon zamka/tłok zaporowy zamka: poddać obróbce skrawaniem lub ściąć czółko zamka pod kątem 45–75 stopni mierzonym w stosunku do kąta pierwotnego czółka. Należy usunąć materiał na całej powierzchni czółka zamka. Wszystkie rygle muszą być usunięte lub w znacznym stopniu osłabione.
1.8.	Trzon zamka/tłok zaporowy zamka: zaspawać otwór iglicy.
1.9.	Zamek: poddać obróbce skrawaniem lub ściąć czółko zamka pod kątem 45–75 stopni mierzonym w stosunku do kąta pierwotnego czółka. Należy usunąć materiał na całej powierzchni.
1.10.	Zamek: usunąć iglicę.
1.11.	Zamek: usunąć rygle.
1.12.	Zamek: w stosownych przypadkach poddać wewnętrzną krawędź blokującą okna wyrzutu łusek w zamku obróbce skrawaniem w celu uzyskania kąta 45–75 stopni.
1.13.	Zamek: jeżeli można odłączyć trzon zamka od korpusu zamka, trzon zamka pozbawiony cech użytkowych należy trwale przymocować do korpusu zamka.
1.14.	Szkielet/komora zamkowa: usunąć wślizg nabożowy, jeśli jest obecny.
1.15.	Szkielet/komora zamkowa: poddać obróbce skrawaniem prowadnice zamka po obu stronach szkieletu co najmniej na $\frac{2}{3}$ ich długości.
1.16.	Mechanizm spustowy: zapewnić zniszczenie fizycznego połączenia między językiem spustowym a kurkiem, bijnikiem, grotem iglicy lub zaczepem spustowym. W stosownych przypadkach zespawać mechanizm spustowy z komorą zamkową/szkieletem. Jeżeli takie spojenie mechanizmu spustowego nie jest możliwe, usunąć mechanizm spustowy i zaspawać ten obszar lub wypełnić żywicą epoksydową.

1. PISTOLETY (JEDNOSTRAŁOWE, SAMOPOWTARZALNE)

1.17.	Mechanizm spustowy: mechanizm spustowy lub korpus mechanizmu spustowego muszą być zespawane z komorą zamkową/szkieletem (w przypadku szkieletu stalowego) lub przyklejone do komory zamkowej/szkieletu klejem odpornym na wysokie temperatury (w przypadku szkieletu z metali lekkich lub polimerowego).
1.18.	Układ automatyczny: zniszczyć tłok gazowy, rurę gazową i otwór gazowy przez obcięcie lub zaspawanie.
1.19.	Układ automatyczny: jeżeli nie ma tłoka gazowego, usunąć rurę gazową. Jeżeli funkcję tłoka gazowego pełni lufa, przyspawać łufę pozbawioną cech użytkowych do obudowy. Zawsze gdy istnieje otwór odprowadzający gazy z lufy, zamknąć go przez zaspawanie.
1.20.	Magazynek: w zależności od rodzaju broni i materiału przyspawać magazynkę punktowo lub zastosować odpowiednie środki o równoważnym stopniu trwałości w celu uniemożliwienia usunięcia magazynka.
1.21.	Magazynek: w przypadku braku magazynka wykonać punktowe spawy w miejscu jego wkładania lub zastosować w tym miejscu odpowiednie środki, lub przymocować zamek na stałe, trwale uniemożliwiając w ten sposób włożenie magazynka.
1.22.	Urządzenie do osłabienia głośności huk wystrzału/tłumik: trwale uniemożliwić usunięcie z lufy urządzenia do osłabienia głośności huk wystrzału/tłumika za pomocą kołka z hartowanej stali lub przez zaspawanie, spójnienie lub zastosowanie odpowiednich środków o równoważnym stopniu trwałości, jeżeli urządzenie do osłabienia głośności huk wystrzału/tłumik stanowi część broni.
1.23.	Urządzenie do osłabienia głośności huk wystrzału/tłumik: usunąć, na ile to możliwe, wszystkie części wewnętrzne oraz znajdujące się w nich punkty mocowania tłumika, tak aby pozostała jedynie obudowa. Wywiercić w obudowie otwory o średnicy większej niż kaliber broni palnej, rozmieszczone na długości obudowy co 3 cm (krótka broń palna) lub co 5 cm (długa broń palna) i sięgające komory rozprężania. Ewentualnie wyciąć w obudowie podłużną, co najmniej 6-milimetrową szczelinę, biegnącą od końca tylnego do końca przedniego i sięgającą komory rozprężania.

2. REWOLWERY (W TYM REWOLWERY Z BĘBNEM ŁADOWANYM ODPRZODOWO)

2.1.	Lufa: wyciąć podłużną szczelinę (szerokość > ½ kalibru; długość: co najmniej ½ długości lufy od stożka przejściowego).
2.2.	Lufa: należy przewiercić łufę na wylot przez obie jej ścianki (w pobliżu stożka przejściowego) i w wykonane w ten sposób otwory wprowadzić i solidnie przyspawać kołek z hartowanej stali (średnica > 50 % kalibru, co najmniej 4,5 mm). Ten sam kołek można wykorzystać do przymocowania lufy do baskili. Ewentualnie solidnie wspawać w łufie dopasowany kołek z hartowanej stali (długość: co najmniej ½ długości komory naboowej), zaczynając ze strony bębna.
2.3.	Lufa: lufa musi być trwale przymocowana do szkieletu za pomocą spawania, spójnienia lub zastosowania odpowiednich środków o równoważnym stopniu trwałości. W tym celu można wykorzystać kołek zastosowany w działaniu 2.2.
2.4.	Lufa: w odniesieniu do luf wymiennych nieprzymocowanych do broni palnej należy w stosownych przypadkach zastosować działania 2.1–2.3. Ponadto należy trwale uniemożliwić mocowanie luf do broni palnej za pomocą cięcia, spawania, spójnienia lub zastosowania odpowiednich środków o równoważnym stopniu trwałości.
2.5.	Bęben: usunąć wszystkie wewnętrzne ściany bębna na co najmniej 2/3 jego długości za pomocą obróbki skrawaniem. Usunąć jak największą część wewnętrznych ścian bębna, najlepiej do wymiaru średnicy łuski, bez naruszania ściany zewnętrznej.
2.6.	Bęben: w miarę możliwości przyspawać bęben do szkieletu, aby uniemożliwić usunięcie go ze szkieletu, lub zastosować odpowiednie środki uniemożliwiające takie usunięcie, np. zablokowanie kołkiem.

2. REWOLWERY (W TYM REWOLWERY Z BĘBNEM ŁADOWANYM ODPRZODOWO)

2.7.	Bęben: w odniesieniu do bębnow zapasowych nieprzymocowanych do broni palnej należy zastosować działanie 2.5. Ponadto należy trwale uniemożliwić mocowanie bębna do broni palnej za pomocą cięcia, spawania, spoinienia lub zastosowania odpowiednich środków o równoważnym stopniu trwałości.
2.8.	Szkielet/komora zamkowa: powiększyć otwór iglicy do rozmiaru trzykrotnie większego od pierwotnego.
2.9.	Szkielet/komora zamkowa: usunąć lub skrócić iglicę.
2.10.	Mechanizm spustowy: zapewnić zniszczenie fizycznego połączenia między językiem spustowym a kurkiem, bijnikiem, grotem iglicy lub zaczepem spustowym. W stosownych przypadkach zespawać mechanizm spustowy z komorą zamkową/szkieletem. Jeżeli takie spoinienie mechanizmu spustowego nie jest możliwe, usunąć mechanizm spustowy i zaspawać ten obszar lub wypełnić żywicą epoksydową.
2.11.	Mechanizm spustowy: mechanizm spustowy lub korpus mechanizmu spustowego muszą być zespawane z komorą zamkową/szkieletem (w przypadku szkieletu stalowego) lub przyklejone do komory zamkowej/szkieletu klejem odpornym na wysokie temperatury (w przypadku szkieletu z metali lekkich lub polimerowego).
2.12.	Urządzenie do osłabienia głośności huk wystrzału/tłumik: trwale uniemożliwić usunięcie z lufy urządzenia do osłabienia głośności huk wystrzału/tłumika za pomocą kołka z hartowanej stali lub przez zaspawanie, spoinienie lub zastosowanie odpowiednich środków o równoważnym stopniu trwałości, jeżeli urządzenie do osłabienia głośności huk wystrzału/tłumik stanowi część broni.
2.13.	Urządzenie do osłabienia głośności huk wystrzału/tłumik: usunąć, na ile to możliwe, wszystkie części wewnętrzne oraz znajdujące się w nich punkty mocowania tłumika, tak aby pozostała jedynie obudowa. Wywiercić w obudowie otwory o średnicy większej niż kaliber broni palnej, rozmieszczone na długości obudowy co 3 cm (krótka broń palna) lub co 5 cm (długa broń palna) i sięgające komory rozprężania. Ewentualnie wyciąć w obudowie podłużną, co najmniej 6-milimetrową szczelinę, biegnącą od końca tylnego do końca przedniego i sięgającą komory rozprężania.

3. DŁUGA BROŃ PALNA JEDNOSTRAŁOWA (NIE ŁAMANA)

3.1.	Lufa: należy wyciąć szczelinę wzdłuż lufy, w tym wzdłuż komory, jeżeli istnieje (szerokość: > ½ kalibru; długość: w przypadku luf gwintowanych trzykrotność długości komory, a w przypadku luf gładkościennych dwukrotność długości komory).
3.2.	Lufa: należy przewiercić komorę na wylot przez obie jej ścianki i w wykonane w ten sposób otwory wprowadzić i solidnie przyspawać kołek z hartowanej stali (średnica > 50 % komory nabojoyej, co najmniej 4,5 mm). Ten sam kołek można wykorzystać do przymocowania lufy do baskili. Ewentualnie do komory nabojoyej należy wprowadzić i solidnie przyspawać kołek zaślepiający o wymiarach łuski naboju.
3.3.	Lufa: usunąć wślizg nabojoy, jeśli istnieje.
3.4.	Lufa: lufa musi być trwale przymocowana do broni palnej za pomocą spawania, spoinienia lub zastosowania odpowiednich środków o równoważnym stopniu trwałości. W tym celu można wykorzystać kołek zastosowany w działaniu 3.2.
3.5.	Lufa: w odniesieniu do luf wymiennych nieprzymocowanych do broni palnej należy w stosownych przypadkach zastosować działania 3.1–3.4. Ponadto należy trwale uniemożliwić mocowanie luf do broni palnej za pomocą cięcia, spawania, spoinienia lub zastosowania odpowiednich środków o równoważnym stopniu trwałości.
3.6.	Trzon zamka/tłok zaporowy zamka: usunąć lub skrócić iglicę.
3.7.	Trzon zamka/tłok zaporowy zamka: poddać obróbce skrawaniem lub ściąć czółko zamka pod kątem 45–75 stopni mierzonym w stosunku do kąta pierwotnego czółka. Należy usunąć materiał na całej powierzchni czółka zamka. Wszystkie rygle muszą być usunięte lub w znacznym stopniu osłabione.

3. DŁUGA BROŃ PALNA JEDNOSTRAŁOWA (NIE ŁAMANA)

3.8.	Trzon zamka/tłok zaporowy zamka: zaspawać otwór iglicy.
3.9.	Mechanizm spustowy: zapewnić zniszczenie fizycznego połączenia między językiem spustowym a kurkiem, bijnikiem, grotem iglicy lub zaczepem spustowym. W stosownych przypadkach zespawać mechanizm spustowy z komorą zamkową/szkieletem. Jeżeli takie spojenie mechanizmu spustowego nie jest możliwe, usunąć mechanizm spustowy i zaspawać ten obszar lub wypełnić żywicą epoksydową.
3.10.	Mechanizm spustowy: mechanizm spustowy lub korpus mechanizmu spustowego muszą być zespawane z komorą zamkową/szkieletem (w przypadku szkieletu stalowego) lub przyklejone do komory zamkowej/szkieletu klejem odpornym na wysokie temperatury (w przypadku szkieletu z metali lekkich lub polimerowego).
3.11.	Urządzenie do osłabienia głośności huku wystrzału/tłumik: trwale uniemożliwić usunięcie z lufy urządzenia do osłabienia głośności huku wystrzału/tłumika za pomocą kołka z hartowanej stali lub przez zaspawanie, spojenie lub zastosowanie odpowiednich środków o równoważnym stopniu trwałości, jeżeli urządzenie do osłabienia głośności huku wystrzału/tłumik stanowi część broni.
3.12.	Urządzenie do osłabienia głośności huku wystrzału/tłumik: usunąć, na ile to możliwe, wszystkie części wewnętrzne oraz znajdujące się w nich punkty mocowania tłumika, tak aby pozostała jedynie obudowa. Wywiercić w obudowie otwory o średnicy większej niż kaliber broni palnej, rozmieszczone na długości obudowy co 3 cm (krótka broń palna) lub co 5 cm (długa broń palna) i sięgające komory rozprężania. Ewentualnie wyciąć w obudowie podłużną, co najmniej 6-milimetrową szczelinę, biegnącą od końca tylnego do końca przedniego i sięgającą komory rozprężania.

4. BROŃ PALNA ŁAMANA (NP. GŁADKOLUFOWA, GWINTOWANA, KOMBINOWANA, Z ZAMKIEM KLINOWYM/WAHLIOWYM, KRÓTKA I DŁUGA)

4.1.	Lufa: należy wyciąć szczelinę wzdłuż lufy, w tym wzdłuż komory, jeżeli istnieje (szerokość: > ½ kalibru; długość: w przypadku luf gwintowanych trzykrotność długości komory, a w przypadku luf gładkościennych dwukrotność długości komory). W przypadku broni palnej bez komory nabojoyej w lufie wyciąć wzdłużną szczelinę (szerokość > ½ kalibru; długość: co najmniej ½ długości lufy od stożka przejściowego).
4.2.	Lufa: wspawać w komorze ściśle dopasowany kołek zaślepiający o długości co najmniej 2/3 długości komory, umieszczony jak najbliżej czoła baskili.
4.3.	Lufa: usunąć wślizg nabojoy, jeśli istnieje.
4.4.	Lufa: lufa musi być trwale przymocowana do broni palnej za pomocą spawania, spojenia lub zastosowania odpowiednich środków o równoważnym stopniu trwałości.
4.5.	Lufa: w odniesieniu do luf wymiennych nieprzymocowanych do broni palnej należy w stosownych przypadkach zastosować działania 4.1–4.4. Ponadto należy trwale uniemożliwić mocowanie luf do broni palnej za pomocą cięcia, spawania, spojenia lub zastosowania odpowiednich środków o równoważnym stopniu trwałości.
4.6.	Mechanizm spustowy: zapewnić zniszczenie fizycznego połączenia między językiem spustowym a kurkiem, bijnikiem, grotem iglicy lub zaczepem spustowym. W stosownych przypadkach zespawać mechanizm spustowy z komorą zamkową/szkieletem. Jeżeli takie spojenie mechanizmu spustowego nie jest możliwe, usunąć mechanizm spustowy i zaspawać ten obszar lub wypełnić żywicą epoksydową.
4.7.	Mechanizm spustowy: mechanizm spustowy lub korpus mechanizmu spustowego muszą być zespawane z komorą zamkową/szkieletem (w przypadku szkieletu stalowego) lub przyklejone do komory zamkowej/szkieletu klejem odpornym na wysokie temperatury (w przypadku szkieletu z metali lekkich lub polimerowego).
4.8.	Baskila: wykonać maszynowo stożkowe wgłębienie o kącie wierzchołkowym co najmniej 60 stopni w celu uzyskania średnicy podstawy co najmniej 10 mm lub równej średnicy czołka zamka.

4. BROŃ PALNA ŁAMANA (NP. GŁADKOLUFOWA, GWINTOWANA, KOMBINOWANA, Z ZAMKIEM KLINOWYM/WAHLIOWYM, KRÓTKA I DŁUGA)

4.9.	Baskila: usunąć iglicę, rozwinąć otwór igliczny do średnicy wynoszącej co najmniej 5 mm i zaspawać go.
4.10.	Urządzenie do osłabienia głośności huk wystrzału/tłumik: trwale uniemożliwić usunięcie z lufy urządzenia do osłabienia głośności huk wystrzału/tłumika za pomocą kołka z hartowanej stali lub przez zaspawanie, spójnienie lub zastosowanie odpowiednich środków o równoważnym stopniu trwałości, jeżeli urządzenie do osłabienia głośności huk wystrzału/tłumik stanowi część broni.
4.11.	Urządzenie do osłabienia głośności huk wystrzału/tłumik: usunąć, na ile to możliwe, wszystkie części wewnętrzne oraz znajdujące się w nich punkty mocowania tłumika, tak aby pozostała jedynie obudowa. Wywiercić w obudowie otwory o średnicy większej niż kaliber broni palnej, rozmieszczone na długości obudowy co 3 cm (krótka broń palna) lub co 5 cm (długa broń palna) i sięgające komory rozprężania. Ewentualnie wyciąć w obudowie podłużną, co najmniej 6-milimetrową szczelinę, biegnącą od końca tylnego do końca przedniego i sięgającą komory rozprężania.

5. DŁUGA BROŃ PALNA POWTARZALNA (GŁADKOLUFOWA, GWINTOWANA)

5.1.	Lufa: należy wyciąć szczelinę wzdłuż lufy, w tym wzdłuż komory, jeżeli istnieje (szerokość: $> \frac{1}{2}$ kalibru; długość: w przypadku luf gwintowanych trzykrotność długości komory, a w przypadku luf gładkościennych dwukrotność długości komory). W przypadku broni palnej bez komory nabojoyej w lufie wyciąć wzdłużną szczelinę (szerokość $> \frac{1}{2}$ kalibru; długość: co najmniej $\frac{1}{2}$ długości lufy od stożka przejściowego).
5.2.	Lufa: należy przewiercić komorę na wylot przez obie jej ścianki i w wykonane w ten sposób otwory wprowadzić i solidnie przyspawać kołek z hartowanej stali (średnica $> 50\%$ komory nabojoyej, co najmniej 4,5 mm). Ten sam kołek można wykorzystać do przymocowania lufy do baskili. Ewentualnie do komory nabojoyej należy wprowadzić i solidnie przyspawać kołek zaślepiający o wymiarach łuski naboju.
5.3.	Lufa: usunąć wślizg nabojoy, jeśli istnieje.
5.4.	Lufa: lufa musi być trwale przymocowana do broni palnej za pomocą spawania, spójnienia lub zastosowania odpowiednich środków o równoważnym stopniu trwałości. W tym celu można wykorzystać kołek zastosowany w działaniu 5.2.
5.5.	Lufa: w odniesieniu do luf wymiennych nieprzymocowanych do broni palnej należy w stosownych przypadkach zastosować działania 5.1–5.4. Ponadto należy trwale uniemożliwić mocowanie luf do broni palnej za pomocą cięcia, spawania, spójnienia lub zastosowania odpowiednich środków o równoważnym stopniu trwałości.
5.6.	Trzon zamka/tłok zaporowy zamka: usunąć lub skrócić iglicę.
5.7.	Trzon zamka/tłok zaporowy zamka: poddać obróbce skrawaniem lub ścieć czółko zamka pod kątem 45–75 stopni mierzonym w stosunku do kąta pierwotnego czółka. Należy usunąć materiał na całej powierzchni czółka zamka. Wszystkie rygle muszą być usunięte lub w znacznym stopniu osłabione.
5.8.	Trzon zamka/tłok zaporowy zamka: zaspawać otwór iglicy.
5.9.	Mechanizm spustowy: zapewnić zniszczenie fizycznego połączenia między językiem spustowym a kurkiem, bijnikiem, grotem iglicy lub zaczepem spustowym. W stosownych przypadkach zespawać mechanizm spustowy z komorą zamkową/szkieletem. Jeżeli takie spójnienie mechanizmu spustowego nie jest możliwe, usunąć mechanizm spustowy i zaspawać ten obszar lub wypełnić żywicą epoksydową.
5.10.	Mechanizm spustowy: mechanizm spustowy lub korpus mechanizmu spustowego muszą być zespawane z komorą zamkową/szkieletem (w przypadku szkieletu stalowego) lub przyklejone do komory zamkowej/szkieletu klejem odpornym na wysokie temperatury (w przypadku szkieletu z metali lekkich lub polimerowego).
5.11.	Magazyneki: w zależności od rodzaju broni i materiału przyspawać magazynki punktowo lub zastosować odpowiednie środki o równoważnym stopniu trwałości w celu uniemożliwienia usunięcia magazynka.

5. DŁUGA BROŃ PALNA POWTARZALNA (GŁADKOLUFOWA, GWINTOWANA)

5.12.	Magazynek: w przypadku braku magazynka wykonać punktowe spawy w miejscu jego wkładania lub zastosować w tym miejscu odpowiednie środki, lub przymocować zamek na stałe, trwale uniemożliwiając w ten sposób włożenie magazynka.
5.13.	Magazynek: w przypadku magazynków rurowych przeprowadzić co najmniej jeden kołek z hartowanej stali przez magazynek, komorę nabożową i szkielec, łącząc je trwale ze sobą. Zabezpieczyć za pomocą spawania.
5.14.	Urządzenie do osłabienia głośności huk wystrzału/tłumik: trwale uniemożliwić usunięcie z lufy urządzenia do osłabienia głośności huk wystrzału/tłumika za pomocą kołka z hartowanej stali lub przez zaspawanie, spójnienie lub zastosowanie odpowiednich środków o równoważnym stopniu trwałości, jeżeli urządzenie do osłabienia głośności huk wystrzału/tłumik stanowi część broni.
5.15.	Urządzenie do osłabienia głośności huk wystrzału/tłumik: usunąć, na ile to możliwe, wszystkie części wewnętrzne oraz znajdujące się w nich punkty mocowania tłumika, tak aby pozostała jedynie obudowa. Wywiercić w obudowie otwory o średnicy większej niż kaliber broni palnej, rozmieszczone na długości obudowy co 3 cm (krótka broń palna) lub co 5 cm (długa broń palna) i sięgające komory rozprężania. Ewentualnie wyciąć w obudowie podłużną, co najmniej 6-milimetrową szczelinę, biegnącą od końca tylnego do końca przedniego i sięgającą komory rozprężania.

6. DŁUGA BROŃ PALNA SAMOPOWTARZALNA (GŁADKOLUFOWA, GWINTOWANA)

6.1.	Lufa: należy wyciąć szczelinę wzdłuż lufy, w tym wzdłuż komory, jeżeli istnieje (szerokość: > ½ kalibru; długość: w przypadku luf gwintowanych trzykrotność długości komory, a w przypadku luf gładkościennych dwukrotność długości komory). W przypadku broni palnej bez komory nabożowej w lufie wyciąć wzdłużną szczelinę (szerokość > ½ kalibru; długość: co najmniej ½ długości lufy od stożka przejściowego).
6.2.	Lufa: należy przewiercić komorę na wylot przez obie jej ścianki i w wykonane w ten sposób otwory wprowadzić i solidnie przyspawać kołek z hartowanej stali (średnica > 50 % komory nabożowej, co najmniej 4,5 mm). Ten sam kołek można wykorzystać do przymocowania lufy do baskili. Ewentualnie do komory nabożowej należy wprowadzić i solidnie przyspawać kołek zaślepiający o wymiarach łuski naboju.
6.3.	Lufa: usunąć wślizg nabożowy, jeśli istnieje.
6.4.	Lufa: lufa musi być trwale przymocowana do broni palnej za pomocą spawania, spójnienia lub zastosowania odpowiednich środków o równoważnym stopniu trwałości. W tym celu można wykorzystać kołek zastosowany w działaniu 6.2.
6.5.	Lufa: w odniesieniu do luf wymiennych nieprzymocowanych do broni palnej należy w stosownych przypadkach zastosować działania 6.1–6.4 oraz 6.12. Ponadto należy trwale uniemożliwić mocowanie luf do broni palnej za pomocą cięcia, spawania, spójnienia lub zastosowania odpowiednich środków o równoważnym stopniu trwałości.
6.6.	Trzon zamka/tłok zaporowy zamka: usunąć lub skrócić iglicę.
6.7.	Trzon zamka/tłok zaporowy zamka: poddać obróbce skrawaniem lub ściąć czołko zamka pod kątem 45–75 stopni mierzonym w stosunku do kąta pierwotnego czołka. Należy usunąć materiał na całej powierzchni czołka zamka. Wszystkie rygle muszą być usunięte lub w znacznym stopniu osłabione.
6.8.	Trzon zamka/tłok zaporowy zamka: zaspawać otwór iglicy.
6.9.	Mechanizm spustowy: zapewnić zniszczenie fizycznego połączenia między językiem spustowym a kurkiem, bijnikiem, grotem iglicy lub zaczepem spustowym. W stosownych przypadkach zespawać mechanizm spustowy z komorą zamkową/szkieletem. Jeżeli takie spójnienie mechanizmu spustowego nie jest możliwe, usunąć mechanizm spustowy i zaspawać ten obszar lub wypełnić żywicą epoksydową.

6. DŁUGA BROŃ PALNA SAMOPOWTARZALNA (GŁADKOLUFOWA, GWINTOWANA)

6.10.	Mechanizm spustowy: mechanizm spustowy lub korpus mechanizmu spustowego muszą być zespawane z komorą zamkową/szkieletem (w przypadku szkieletu stalowego) lub przyklejone do komory zamkowej/szkieletu klejem odpornym na wysokie temperatury (w przypadku szkieletu z metali lekkich lub polimerowego).
6.11.	Układ automatyczny: zniszczyć tłok gazowy, rurę gazową i otwór gazowy przez obcięcie lub zaspawanie.
6.12.	Układ automatyczny: jeżeli nie ma tłoka gazowego, usunąć rurę gazową. Jeżeli funkcję tłoka gazowego pełni lufa, przyspawać lufę pozbawioną cech użytkowych do obudowy. Zawsze gdy istnieje otwór odprowadzający gazy z lufy, zamknąć go przez zaspawanie.
6.13.	Układ automatyczny: poddać obróbce skrawaniem lub ściąć czółko zamka pod kątem 45–75 stopni mierzonym w stosunku do kąta pierwotnego czółka. Należy usunąć materiał z całej powierzchni czółka zamka i innych miejsc, tak aby zmniejszyć masę zamka/trzonu zamka co najmniej o 50 % jego pierwotnej masy. Trwale przymocować trzon zamka do broni palnej za pomocą spawania, spojenia lub zastosowania odpowiednich środków o równoważnym stopniu trwałości.
6.14.	Układ automatyczny: jeżeli tłoki zaporowe zamka stanowią nieodłączną część suwadła, suwadło należy skrócić co najmniej o 50 %. Tłok zaporowy zamka musi być na stałe przymocowany do suwadła, a suwadło musi być na stałe przymocowane do broni palnej za pomocą spawania, spojenia lub zastosowania odpowiednich środków o równoważnym stopniu trwałości.
6.15.	Magazyneki: w zależności od rodzaju broni i materiału przyspawać magazynek punktowo lub zastosować odpowiednie środki o równoważnym stopniu trwałości w celu uniemożliwienia usunięcia magazynka.
6.16.	Magazyneki: w przypadku braku magazynka wykonać punktowe spawy w miejscu jego wkładania lub zastosować w tym miejscu odpowiednie środki, lub przymocować zamek na stałe, trwale uniemożliwiając w ten sposób włożenie magazynka.
6.17.	Magazyneki: w przypadku magazynków rurowych przeprowadzić co najmniej jeden kolek z hartowanej stali przez magazynek, komorę nabojoową i szkielet, łącząc je trwale ze sobą. Zabezpieczyć za pomocą spawania.
6.18.	Urządzenie do osłabienia głośności huk wystrzału/tłumik: trwale uniemożliwić usunięcie z lufy urządzenia do osłabienia głośności huk wystrzału/tłumika za pomocą kołka z hartowanej stali lub przez zaspawanie, spojenie lub zastosowanie odpowiednich środków o równoważnym stopniu trwałości, jeżeli urządzenie do osłabienia głośności huk wystrzału/tłumik stanowi część broni.
6.19.	Urządzenie do osłabienia głośności huk wystrzału/tłumik: usunąć, na ile to możliwe, wszystkie części wewnętrzne oraz znajdujące się w nich punkty mocowania tłumika, tak aby pozostała jedynie obudowa. Wywiercić w obudowie otwory o średnicy większej niż kaliber broni palnej, rozmieszczone na długości obudowy co 3 cm (krótka broń palna) lub co 5 cm (długa broń palna) i sięgające komory rozprężania. Ewentualnie wyciąć w obudowie podłużną, co najmniej 6-milimetrową szczelinę, biegnącą od końca tylnego do końca przedniego i sięgającą komory rozprężania.

7. BROŃ PALNA SAMOCZYNNA: NP. KARABINY (KARABINKI) AUTOMATYCZNE, KARABINY (I PISTOLETY) MASZYNOWE, PISTOLETY AUTOMATYCZNE

7.1.	Lufa: należy wyciąć szczelinę wzdłuż lufy, w tym wzdłuż komory, jeżeli istnieje (szerokość: > ½ kalibru; długość: w przypadku luf gwintowanych trzykrotność długości komory, a w przypadku luf gładkościennych dwukrotność długości komory).
7.2.	Lufa: należy przewiercić komorę na wylot przez obie jej ścianki i w wykonane w ten sposób otwory wprowadzić i solidnie przyspawać kolek z hartowanej stali (średnica > 50 % komory nabojoowej, co najmniej 4,5 mm). Ten sam kolek można wykorzystać do przymocowania lufy do baskili. Ewentualnie do komory nabojoowej należy wprowadzić i solidnie przyspawać kolek zaślepiający o wymiarach łuski naboju.
7.3.	Lufa: usunąć wślizg nabojoowy, jeśli istnieje.

7. BROŃ PALNA SAMOCZYNNA: NP. KARABINY (KARABINKI) AUTOMATYCZNE, KARABINY (I PISTOLETY) MASZYNOWE, PISTOLETY AUTOMATYCZNE

7.4.	Lufa: lufa musi być trwale przymocowana do broni palnej za pomocą spawania, spojenia lub zastosowania odpowiednich środków o równoważnym stopniu trwałości. W tym celu można wykorzystać kołek zastosowany w działaniu 7.2.
7.5.	Lufa: w odniesieniu do luf wymiennych nieprzymocowanych do broni palnej należy w stosownych przypadkach zastosować działania 7.1–7.3. Ponadto należy trwale uniemożliwić mocowanie luf do broni palnej za pomocą cięcia, spawania, spojenia lub zastosowania odpowiednich środków o równoważnym stopniu trwałości.
7.6.	Trzon zamka/tłok zaporowy zamka: usunąć lub skrócić iglicę.
7.7.	Trzon zamka/tłok zaporowy zamka: poddać obróbce skrawaniem lub ściąć czółko zamka pod kątem 45–75 stopni mierzonym w stosunku do kąta pierwotnego czółka. Należy usunąć materiał na całej powierzchni czółka zamka. Wszystkie rygle muszą być usunięte lub w znacznym stopniu osłabione.
7.8.	Trzon zamka/tłok zaporowy zamka: zaspawać otwór iglicy.
7.9.	Zamek (w przypadku pistoletów automatycznych): poddać obróbce skrawaniem lub ściąć czółko zamka pod kątem 45–75 stopni mierzonym w stosunku do kąta pierwotnego czółka. Należy usunąć materiał na całej powierzchni.
7.10.	Zamek (w przypadku pistoletów automatycznych): usunąć iglicę.
7.11.	Zamek (w przypadku pistoletów automatycznych): usunąć rygle.
7.12.	Zamek (w przypadku pistoletów automatycznych): w stosownych przypadkach poddać wewnętrzną krawędź blokującą okna wyrzutu łusek w zamku obróbce skrawaniem w celu uzyskania kąta 45–75 stopni.
7.13.	Zamek (w przypadku pistoletów automatycznych): jeżeli można odłączyć trzon zamka od korpusu zamka, trzon zamka pozbawiony cech użytkowych należy trwale przymocować do korpusu zamka.
7.14.	Szkielet/komora zamkowa (w przypadku pistoletów automatycznych): usunąć wślizg naboju, jeśli jest obecny.
7.15.	Szkielet/komora zamkowa (w przypadku pistoletów automatycznych): poddać obróbce skrawaniem prowadnice zamka po obu stronach szkieletu co najmniej na 2/3 ich długości.
7.16.	Mechanizm spustowy: zapewnić zniszczenie fizycznego połączenia między językiem spustowym a kurkiem, bijnikiem, grotem iglicy lub zaczepem spustowym. W stosownych przypadkach zespawać mechanizm spustowy z komorą zamkową/szkieletem. Jeżeli takie spojenie mechanizmu spustowego nie jest możliwe, usunąć mechanizm spustowy i zaspawać ten obszar lub wypełnić żywicą epoksydową.
7.17.	Mechanizm spustowy: mechanizm spustowy lub korpus mechanizmu spustowego muszą być zespawane z komorą zamkową/szkieletem (w przypadku szkieletu stalowego) lub przyklejone do komory zamkowej/szkieletu klejem odpornym na wysokie temperatury (w przypadku szkieletu z metali lekkich lub polimerowego).
7.18.	Układ automatyczny: zniszczyć tłok gazowy, rurę gazową i otwór gazowy przez obcięcie lub zaspawanie.
7.19.	Układ automatyczny: jeżeli nie ma tłoka gazowego, usunąć rurę gazową. Jeżeli funkcję tłoka gazowego pełni lufa, przyspawać lufę pozbawioną cech użytkowych do obudowy. Zawsze gdy istnieje otwór odprowadzający gazy z lufy, zamknąć go przez zaspawanie.
7.20.	Układ automatyczny: poddać obróbce skrawaniem lub ściąć czółko zamka pod kątem 45–75 stopni mierzonym w stosunku do kąta pierwotnego czółka. Należy usunąć materiał z całej powierzchni czółka zamka i innych miejsc, tak aby zmniejszyć masę zamka/trzonu zamka co najmniej o 50 % jego pierwotnej masy. Trwale przymocować trzon zamka do broni palnej za pomocą spawania, spojenia lub zastosowania odpowiednich środków o równoważnym stopniu trwałości.

7. BROŃ PALNA SAMOCZYNNĄ: NP. KARABINY (KARABINKI) AUTOMATYCZNE, KARABINY (I PISTOLETY) MASZYNOWE, PISTOLETY AUTOMATYCZNE

7.21.	Układ automatyczny: jeżeli tłoki zaporowe zamka stanowią nieodłączną część suwadła, suwadło należy skrócić co najmniej o 50 % Tłok zaporowy zamka musi być na stałe przymocowany do suwadła, a suwadło musi być na stałe przymocowane do broni palnej za pomocą spawania, spojenia lub zastosowania odpowiednich środków o równoważnym stopniu trwałości.
7.22.	Magazynek: w zależności od rodzaju broni i materiału przyspawać magazynkę punktowo lub zastosować odpowiednie środki o równoważnym stopniu trwałości w celu uniemożliwienia usunięcia magazynka.
7.23.	Magazynek: w przypadku braku magazynka wykonać punktowe spawy w miejscu jego wkładania lub zastosować w tym miejscu odpowiednie środki, lub przymocować zamek na stałe, trwale uniemożliwiając w ten sposób włożenie magazynka.
7.24.	Magazynek: w przypadku magazynków rurowych przeprowadzić co najmniej jeden kołek z hartowanej stali przez magazynkę, komorę nabożową i szkielet, łącząc je trwale ze sobą. Zabezpieczyć za pomocą spawania.
7.25.	Urządzenie do osłabienia głośności huk wystrzału/tłumik: trwale uniemożliwić usunięcie z lufy urządzenia do osłabienia głośności huk wystrzału/tłumika za pomocą kołka z hartowanej stali lub przez zaspawanie, spojenie lub zastosowanie odpowiednich środków o równoważnym stopniu trwałości, jeżeli urządzenie do osłabienia głośności huk wystrzału/tłumik stanowi część broni.
7.26.	Urządzenie do osłabienia głośności huk wystrzału/tłumik: usunąć, na ile to możliwe, wszystkie części wewnętrzne oraz znajdujące się w nich punkty mocowania tłumika, tak aby pozostała jedynie obudowa. Wywiercić w obudowie otwory o średnicy większej niż kaliber broni palnej, rozmieszczone na długości obudowy co 3 cm (krótka broń palna) lub co 5 cm (długa broń palna) i sięgające komory rozprężania. Ewentualnie wyciąć w obudowie podłużną, co najmniej 6-milimetrową szczelinę, biegnącą od końca tylnego do końca przedniego i sięgającą komory rozprężania.

8. BROŃ PALNA ODPRZODOWA, WŁĄCZNIE Z ŁAMANĄ (Z WYŁĄCZENIEM REWOLWERÓW Z BĘBNEM ŁADOWANYM ODPRZODOWO)

8.1.	Lufa: należy wyciąć szczelinę wzdłuż lufy, w tym wzdłuż komory spalania, jeżeli istnieje (szerokość: > ½ kalibru; długość: trzykrotność średnicy naboju). W przypadku broni palnej bez komory spalania w lufie wyciąć wzdłużną szczelinę (szerokość > ½ kalibru; długość: co najmniej ½ długości lufy od stożka przejściowego).
8.2.	Lufa: w przypadku broni palnej z komorą spalania w lufie należy przewiercić komorę spalania na wylot przez obie jej ścianki i w wykonane w ten sposób otwory wprowadzić i solidnie przyspawać kołek z hartowanej stali (średnica > 50 % komory, co najmniej 4,5 mm). Ten sam kołek można wykorzystać do przymocowania lufy do baskili. W przypadku broni palnej bez komory spalania w lufie solidnie wspawać w lufie dopasowany kołek z hartowanej stali (długość: co najmniej dwukrotność średnicy naboju) od strony stożka przejściowego.
8.3.	Lufa: w odniesieniu do luf wymiennych nieprzymocowanych do broni palnej należy w stosownych przypadkach zastosować działania 8.1–8.2. Ponadto należy trwale uniemożliwić mocowanie luf do broni palnej za pomocą cięcia, spawania, spojenia lub zastosowania odpowiednich środków o równoważnym stopniu trwałości.
8.4.	W przypadku broni łamanej: wykonać maszynowo stożkowe wgłębienie o kącie wierzchołkowym co najmniej 60 stopni w celu uzyskania średnicy podstawy co najmniej 10 mm lub równej średnicy czółka zamka.
8.5.	W przypadku broni łamanej: usunąć iglicę, rozwiercić otwór igliczny do średnicy wynoszącej co najmniej 5 mm i zaspawać go.
8.6.	Mechanizm spustowy: zapewnić zniszczenie fizycznego połączenia między językiem spustowym a kurkiem, bijnikiem, grotem iglicy lub zaczepem spustowym. W stosownych przypadkach zespawać mechanizm spustowy z komorą zamkową/szkieletem. Jeżeli takie spojenie mechanizmu spustowego nie jest możliwe, usunąć mechanizm spustowy i zaspawać ten obszar lub wypełnić żywicą epoksydową.

8. BROŃ PALNA ODPRZODOWA, WŁĄCZNIE Z ŁAMANĄ (Z WYŁĄCZENIEM REWOLWERÓW Z BĘBNEM ŁADOWANYM ODPRZODOWO)

8.7.	Mechanizm spustowy: mechanizm spustowy lub korpus mechanizmu spustowego muszą być przyspawane do komory zamkowej/szkieletu (w przypadku szkieletu stalowego) lub przyklejone do komory zamkowej/szkieletu klejem odpornym na wysokie temperatury (w przypadku szkieletu z metali lekkich lub polimerowego).
8.8.	Kominki/otwory zapalowe: usunąć lub zaspawać kominek (kominki), zaspawać otwór (otwory) zapalowy(-e).
8.9.	Oddzielne (w liczbie kilku) komory spalania (z wyjątkiem bębna): w przypadku broni palnej z oddzielnymi lub wieloma komorami spalania usunąć wewnętrzne ściany z komór spalania co najmniej na 2/3 ich długości za pomocą obróbki skrawaniem. Usunąć jak największą część wewnętrznych ścian, najlepiej do wymiaru średnicy kalibru.

ZAŁĄCZNIK II

Wzór oznakowania broni palnej pozbawionej cech użytkowych**EU ⁽¹⁾ aa ⁽²⁾ bb ⁽³⁾ cc ⁽⁴⁾**

- (¹) Znak pozbawienia cech użytkowych (pozostanie „EU” we wszystkich znakach krajowych).
- (²) Państwo, w którym nastąpiło pozbawienie cech użytkowych – oficjalny kod międzynarodowy.
- (³) Symbol podmiotu poświadczającego pozbawienie broni palnej cech użytkowych.
- (⁴) Rok, w którym nastąpiło pozbawienie cech użytkowych.

Pełny znak umieszcza się jedynie na szkieletie broni palnej, natomiast znak pozbawienia cech użytkowych (¹) i państwo, w którym nastąpiło pozbawienie cech użytkowych (²), umieszcza się na wszystkich pozostałych istotnych komponentach.

ZAŁĄCZNIK III

Wzór świadectwa dla broni palnej pozbawionej cech użytkowych
(Świadectwo należy sporządzić na papierze uniemożliwiającym fałszowanie)

Logo UE

Nazwa podmiotu, który zweryfikował i poświadczył
zgodność pozbawienia cech użytkowych
z wymogami
Logo

ŚWIADECTWO POZBAWIENIA CECH UŻYTKOWYCH

Numer świadectwa:

Środki pozbawiania broni palnej cech użytkowych są zgodne z wymogami specyfikacji technicznych dotyczących pozbawiania broni palnej cech użytkowych określonych w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/337 z dnia 5 marca 2018 r.

Nazwa podmiotu, który wykonał pozbawienie cech użytkowych:**Państwo:****Dzień/rok poświadczenia pozbawienia cech użytkowych:****Producent/marka broni palnej pozbawionej cech użytkowych:****Typ:****Marka/model:****Kaliber:****Numer seryjny (numery seryjne):****Uwagi:**Urzędowy znak UE poświadczający pozbawienie cech
użytkowychNazwisko i imię, stanowisko oraz podpis osoby
odpowiedzialnej

UWAGA: Niniejsze świadectwo stanowi ważny dokument. Właściciel broni palnej pozbawionej cech użytkowych powinien je posiadać przez cały czas. Istotne komponenty broni palnej pozbawionej cech użytkowych, której dotyczy niniejsze świadectwo, zostały oznaczone urzędowym znakiem kontroli; znaków tych nie wolno usuwać ani zmieniać.

OSTRZEŻENIE: Fałszowanie świadectwa pozbawienia cech użytkowych może zostać uznane za przestępstwo na mocy przepisów krajowych.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/338**z dnia 7 marca 2018 r.**

dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu 6-fitazy wytwarzanej przez *Aspergillus niger* (DSM 25770) jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych, kurcząt odchowywanych na kury nioski, tuczników, loch, podrzędnych gatunków świń do tuczu lub do reprodukcji, indyków rzeźnych, indyków utrzymywanych w celach hodowlanych, wszystkich pozostałych gatunków ptaków (z wyjątkiem ptaków nieśnych) i prosiąt odsadzonych od maciory (posiadacz zezwolenia BASF SE)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na stosowanie preparatu 6-fitazy wytwarzanej przez *Aspergillus niger* (DSM 25770). Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na stosowanie preparatu 6-fitazy wytwarzanej przez *Aspergillus niger* (DSM 25770) jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych, kurcząt odchowywanych na kury nioski, tuczników, loch, podrzędnych gatunków świń do tuczu lub do reprodukcji, indyków rzeźnych, indyków utrzymywanych w celach hodowlanych, wszystkich gatunków ptaków rzeźnych lub do dalszego chowu, lub odchowywanych na nioski i prosiąt odsadzonych od maciory, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki zootechniczne”.
- (4) W opinii z dnia 28 września 2017 r. ⁽²⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania preparat 6-fitaza wytwarzany przez *Aspergillus niger* (DSM 25770) nie ma niekorzystnego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko oraz że przyczynia się do poprawy oceny użyteczności i wykorzystania fosforu u gatunków docelowych. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd zweryfikował również sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (5) Ocena preparatu 6-fitazy wytwarzanej przez *Aspergillus niger* (DSM 25770) dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „substancje polepszające strawność”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Dziennik EFSA 2017; 15(11)5024.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 marca 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
						Jednostka aktywności/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria: dodatki zootechniczne. Grupa funkcjonalna: substancje polepszające strawność									
4a27	BASF SE	6-fitaza EC 3.1.3.26	Skład dodatku: Preparat 6-fitazy wytwarzanej przez <i>Aspergillus niger</i> (DSM 25770) o minimalnej zawartości: Postać stała: 5 000 FTU ⁽¹⁾ /g Postać płynna: 5 000 FTU/g <i>Charakterystyka substancji czynnej:</i> 6-fitaza wytwarzana przez <i>Aspergillus niger</i> (DSM 25770) <i>Metoda analityczna</i> ⁽²⁾ : Do oznaczania ilościowego aktywności fitazy w dodatku paszowym: — metoda kolorymetryczna w oparciu o reakcję enzymatyczną fitazy z fitynianem Do oznaczania ilościowego aktywności fitazy w premiksach: — metoda kolorymetryczna w oparciu o reakcję enzymatyczną fitazy z fitynianem – VDLUFA 27.1.3	Tuczniki	—	100 FTU		1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksów należy wskazać warunki przechowywania oraz stabilność przy obróbce cieplnej. 2. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia wynikające z ich stosowania. Jeżeli takich zagrożeń nie można wyeliminować lub maksymalnie ograniczyć za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu odpowiednich środków ochrony indywidualnej, w tym ochrony dróg oddechowych. 3. Przeznaczone dla prosiąt odsadzonych od maciory, o masie ciała do 35 kg.	28.3.2028
				Lochy		125 FTU			
				Podrzędne gatunki świń do tuczu lub do reprodukcji		750 FTU			
				Prosięta odsadzone od maciory		125 FTU			
				Kurczęta rzeźne					
				Kurczęta odchowywane na kury nioski					
				Indyki rzeźne					
				Indyki utrzymywane w celach hodowlanych					
				Wszystkie pozostałe gatunki ptaków (z wyjątkiem ptaków nieśnych)					

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
						Jednostka aktywności/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
			Do oznaczania ilościowego aktywności fitazy w paszy: — metoda kolorymetryczna w oparciu o reakcję enzymatyczną fitazy z fitynianem – EN ISO 30024						

(¹) 1 FTU odpowiada ilości enzymu uwalniającej 1 mikromol nieorganicznego fosforanu na minutę z fitynianu sodowego przy pH 5,5 oraz temperaturze 37 °C.

(²) Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/339**z dnia 7 marca 2018 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2535/2001 i wprowadzające od niego odstępstwo w odniesieniu do pozwoleń na przywóz przetworów mlecznych pochodzących z Islandii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 187,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik V do Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Islandią w sprawie dodatkowych preferencji w handlu produktami rolnymi na podstawie art. 19 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zatwierdzonego decyzją Rady (UE) 2017/1913 ⁽²⁾, przewiduje zwiększenie rocznego bezcłowego kontyngentu taryfowego i wprowadzenie nowych kontyngentów na sery.
- (2) Nowe ilości objęte kontyngentami będą miały zastosowanie od dnia 1 maja 2018 r. W związku z tym, na zasadzie odstępstwa od art. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2535/2001 ⁽³⁾, należy ustanowić nowy okres od dnia 1 maja do dnia 31 grudnia 2018 r. zastępujący okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 2018 r. i określić ilości w odniesieniu do tego nowego okresu w części I.I załącznika I do tego rozporządzenia, zmienionego niniejszym rozporządzeniem.
- (3) Okres składania wniosków poprzedza koniec procedury zatwierdzania dla wnioskodawców, którzy mają otrzymać pozwolenie na przywóz w ramach kontyngentów od dnia 1 lipca 2018 r. Aby wnioskodawcy, którzy jeszcze nie są umieszczeni w wykazie zatwierdzonych importerów, mogli być objęci procedurą przyznawania kontyngentów na okres od dnia 1 maja do dnia 31 grudnia 2018 r., należy wprowadzić odstępstwo od art. 10 rozporządzenia (WE) nr 2535/2001.
- (4) Okres składania wniosków o wydanie pozwolenia na przywóz w odniesieniu do pierwszego półrocza 2018 r., określony w art. 14 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2535/2001, dobiegł końca. Na zasadzie odstępstwa od art. 14 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia należy zatem przewidzieć wprowadzenie nowego okresu składania wniosków o wydanie pozwolenia od dnia 1 do dnia 10 kwietnia 2018 r.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 2535/2001.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 2535/2001

W rozporządzeniu (WE) nr 2535/2001 wprowadza się następujące zmiany:

a) art. 5 lit. i) otrzymuje brzmienie:

„i) kontyngenty określone w załączniku V do Porozumienia między Unią Europejską a Islandią w sprawie dodatkowych preferencji w handlu produktami rolnymi zatwierdzonego decyzją Rady (UE) 2017/1913 ^(*) (»porozumienie z Islandią«);

^(*) Decyzja Rady (UE) 2017/1913 z dnia 9 października 2017 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Islandią w sprawie dodatkowych preferencji w handlu produktami rolnymi (Dz.U. L 274 z 24.10.2017, s. 57).”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2017/1913 z dnia 9 października 2017 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Islandią w sprawie dodatkowych preferencji w handlu produktami rolnymi (Dz.U. L 274 z 24.10.2017, s. 57).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2535/2001 z dnia 14 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 odnośnie do ustaleń dotyczących przywozu mleka i przetworów mlecznych i otwarcia kontyngentów taryfowych (Dz.U. L 341 z 22.12.2001, s. 29).

- b) część I.I załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2535/2001 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 2535/2001

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 2535/2001 w odniesieniu do ilości określonych w części I.I załącznika I do tego rozporządzenia sześciomiesięczny okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 2018 r. zostaje zastąpiony okresem od dnia 1 maja do dnia 31 grudnia 2018 r.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 10 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 2535/2001 oprócz importerów, którzy znajdują się w wykazie, wnioskodawcy, którzy przedłożyli ważny wniosek o zatwierdzenie przed dniem 1 kwietnia 2018 r. zgodnie z art. 8 wymienionego rozporządzenia, są również upoważnieni do występowania z wnioskiem o pozwolenie dla kontyngentów i w okresie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 14 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 2535/2001 w odniesieniu do okresu od dnia 1 maja do dnia 31 grudnia 2018 r. wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz należy składać od dnia 1 do dnia 10 kwietnia 2018 r. w odniesieniu do ilości określonych w części I.I załącznika I do tego rozporządzenia, zmienionego niniejszym rozporządzeniem.
4. Wnioski, o których mowa w ust. 3, odnoszą się do ilości nie mniejszej niż 5 ton i nie większej niż ilość dostępna. Nie składa się wniosków na okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 2018 r.
5. Pozwolenia na przywóz wydane w odniesieniu do wniosków złożonych zgodnie z ust. 3 zachowują ważność do dnia 31 grudnia 2018 r.

Artykuł 3

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 kwietnia 2018 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 marca 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„II

Kontyngenty taryfowe określone zgodnie z załącznikiem V do porozumienia z Islandią zatwierdzonego decyzją (UE) 2017/1913

Kontyngent roczny od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia

(Ilość w tonach)

Obowiązujące cło: zwolnienie z cła

Numer kontyngentu		09.4225	09.4226	09.4227
Opis (*)		Masło naturalne	»Skyr«	Sery
Kod CN		0405 10 11 0405 10 19	ex 0406 10 50 (**)	ex 0406 Wyluczając »Skyr« w podpo- zycji CN 0406 10 50 (**)
Ilości w odniesieniu do okresu od maja do grudnia 2018 r.		201	793	9
Ilość roczna w 2019 r.		439	2 492	31
Ilość na styczeń–czerwiec		220	1 246	16
Ilość na lipiec–grudzień		219	1 246	15
Ilość roczna w 2020 r.		463	3 095	38
Ilość na styczeń–czerwiec		232	1 548	19
Ilość na lipiec–grudzień		231	1 547	19
Roczna ilość od 2021 r. w kolejnych latach		500	4 000	50
Ilość na styczeń–czerwiec		250	2 000	25
Ilość na lipiec–grudzień		250	2 000	25

(*) Niezależnie od zasad interpretacji Nomenklatury scalonej opis produktu należy traktować jedynie orientacyjnie, ponieważ ustalenia preferencyjne w kontekście niniejszego załącznika określa kod CN. Tam, gdzie istnieje odniesienie do kodów ex CN, stosowanie ustaleń preferencyjnych określa się jednocześnie na podstawie kodu CN oraz odpowiadającego mu opisu.

(**) Kod CN może ulec zmianom, w oczekiwaniu na potwierdzenie klasyfikacji produktu.”

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2018/340

z dnia 6 marca 2018 r.

ustanawiająca listę projektów do zrealizowania w ramach PESCO

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 46 ust. 6,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2017/2315 z dnia 11 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia stałej współpracy strukturalnej (PESCO) oraz ustalenia listy uczestniczących w niej państw członkowskich ⁽¹⁾,

uwzględniając wniosek Republiki Federalnej Niemiec, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej i Republiki Włoskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 11 grudnia 2017 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2017/2315.
- (2) W art. 4 ust. 2 lit. e) tej decyzji przewidziano, że Rada przyjmuje decyzję lub zalecenie ustanawiające listę projektów do zrealizowania w ramach stałej współpracy strukturalnej (PESCO), odzwierciedlającą zarówno wsparcie rozwoju zdolności, jak i zapewnianie istotnego wsparcia w ramach środków i zdolności misji i operacji w dziedzinie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony.
- (3) W dniu 11 grudnia 2017 r. państwa członkowskie uczestniczące w PESCO przyjęły deklarację, w której wskazały wstępną listę 17 projektów, które należy podjąć w ramach PESCO, w oparciu o przedłożone projekty. Deklaracja ta została przyjęta z myślą o formalnej decyzji, którą Rada ma przyjąć na początku 2018 r. zgodnie z art. 46 ust. 6 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 5 decyzji (WPZiB) 2017/2315.
- (4) Art. 5 ust. 2 akapit drugi decyzji (WPZiB) 2017/2315 przewiduje, że listę członków poszczególnych projektów dołącza się do decyzji Rady, o której mowa w art. 4 ust. 2 lit. e).
- (5) W celu zapewnienia spójności wdrażanie wszystkich projektów PESCO będzie oparte na wspólnym zbiorze przepisów o zarządzaniu projektami – w tym między innymi z zasadami dotyczącymi roli obserwatorów – a w stosownych przypadkach przyjętym na podstawie art. 4 ust. 2 lit. f) decyzji (WPZiB) 2017/2315, a który to zbiór uczestniczące państwa członkowskie biorące udział w poszczególnych projektach mogłyby dostosować w razie potrzeby do niniejszego projektu.
- (6) Rada powinna zatem przyjąć decyzję ustanawiającą listę projektów do zrealizowania w ramach PESCO,

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 14.12.2017, s. 57.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W ramach PESCO opracowane będą następujące projekty:

1. Europejskie dowództwo medyczne;
2. Europejskie bezpieczne radiostacje programowalne (ESSOR);
3. Sieć centrów logistycznych w Europie i wsparcie operacji;
4. Mobilność wojskowa;
5. Centrum kompetencji przydatnych w misjach szkoleniowych UE (EUTM CC);
6. Europejskie centrum szkoleniowo-certyfikacyjne na potrzeby wojsk europejskich;
7. Funkcja operacyjna w zakresie energii (EOF);
8. Pakiet dotyczący mobilnych wojskowych zdolności reagowania na katastrofy;
9. Morskie (pół)autonomiczne systemy środków przeciwminowych (MAS MCM);
10. Nadzór portowy i morski oraz ochrona portów i morza (HARMSPRO);
11. Unowocześnienie nadzoru morskiego;
12. Platforma wymiany informacji o cyberzagrożeniach i reagowaniu na cyberincydenty;
13. Zespoły szybkiego reagowania na cyberincydenty i pomoc wzajemna w zakresie cyberbezpieczeństwa;
14. System strategicznego dowództwa i kontroli (C2) na potrzeby misji i operacji w dziedzinie WPBiO;
15. Opancerzony bojowy wóz piechoty/amfibia wojskowa/lekki pojazd opancerzony;
16. Pośrednie wsparcie ogniowe (artyleria europejska);
17. Centrum EUFOR ds. operacji reagowania kryzysowego (EUFOR CROC).

Artykuł 2

Lista członków projektu do każdego z poszczególnych projektów jest zamieszczony w załączniku.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 marca 2018 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Lista członków poszczególnych projektów

Projekt	Członkowie projektu
1. Europejskie dowództwo medyczne	Niemcy, Republika Czeska, Hiszpania, Francja, Włochy, Niderlandy, Rumunia, Słowacja, Szwecja
2. Europejskie bezpieczne radiostacje programowalne (ESSOR)	Francja, Belgia, Niemcy, Włochy, Niderlandy, Polska, Portugalia, Finlandia
3. Sieć centrów logistycznych w Europie i wsparcie operacji	Niemcy, Belgia, Bułgaria, Grecja, Hiszpania, Francja, Chorwacja, Włochy, Cypr, Węgry, Niderlandy, Słowenia, Słowacja
4. Mobilność wojskowa	Niderlandy, Belgia, Bułgaria, Republika Czeska, Niemcy, Estonia, Grecja, Hiszpania, Francja, Chorwacja, Włochy, Cypr, Łotwa, Litwa, Luksemburg, Węgry, Austria, Polska, Portugalia, Rumunia, Słowenia, Słowacja, Finlandia, Szwecja
5. Centrum kompetencji przydatnych w misjach szkoleniowych UE (EUTM CC)	Niemcy, Belgia, Republika Czeska, Irlandia, Hiszpania, Francja, Włochy, Cypr, Luksemburg, Niderlandy, Austria, Rumunia, Szwecja
6. Europejskie centrum szkoleniowo-certyfikacyjne na potrzeby wojsk europejskich	Włochy, Grecja
7. Funkcja operacyjna w zakresie energii (EOF)	Francja, Belgia, Hiszpania, Włochy
8. Pakiet dotyczący mobilnych wojskowych zdolności reagowania na katastrofy	Włochy, Grecja, Hiszpania, Chorwacja, Austria
9. Morskie (pół)autonomiczne systemy środków przeciwpodwodnych (MAS MCM)	Belgia, Grecja, Łotwa, Niderlandy, Portugalia, Rumunia
10. Nadzór portowy i morski oraz ochrona portów i morza (HARMSPRO)	Włochy, Grecja, Hiszpania, Portugalia
11. Unowocześnienie nadzoru morskiego	Grecja, Bułgaria, Irlandia, Hiszpania, Chorwacja, Włochy, Cypr
12. Platforma wymiany informacji o cyberzagrożeniach i reagowaniu na cyberincydenty	Grecja, Hiszpania, Włochy, Cypr, Węgry, Austria, Portugalia
13. Zespoły szybkiego reagowania na cyberincydenty i pomoc wzajemna w zakresie cyberbezpieczeństwa	Litwa, Hiszpania, Francja, Chorwacja, Niderlandy, Rumunia, Finlandia
14. System strategicznego dowództwa i kontroli (C2) na potrzeby misji i operacji w dziedzinie WPBiO	Hiszpania, Niemcy, Włochy, Portugalia

Projekt	Członkowie projektu
15. Opancerzony bojowy wóz piechoty/amfibia wojskowa/lekki pojazd opancerzony	Włochy, Grecja, Słowacja
16. Pośrednie wsparcie ogniowe (artyleria europejska)	Słowacja, Włochy
17. Centrum EUFOR ds. operacji reagowania kryzysowego (EUFOR CROC)	Niemcy, Hiszpania, Francja, Włochy, Cypr

DECYZJA KOMISJI (UE) 2018/341**z dnia 27 września 2017 r.****w sprawie programu pomocy państwa SA.34433 (2012/C) (ex 2012/NN) wdrożonego przez Francję (podatek na rzecz państwowego zakładu produktów rolnych i morskich (France AgriMer) – art. 25 ustawy nr 2005-1720 z dnia 30 grudnia 2005 r.)***(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 4431)***(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy,

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanym artykułem,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

- (1) W związku z otrzymaną skargą Komisja zwróciła się do władz francuskich faksem z dnia 28 listopada 2011 r. o przekazanie wszelkich informacji niezbędnych do zbadania w świetle art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) podatku ustanowionego na mocy art. 25 ustawy nr 2005-1720 z dnia 30 grudnia 2005 r. na rzecz państwowego zakładu produktów rolnych i morskich (France AgriMer) (zwanego dalej „podatkiem”). Władze francuskie zobowiązano do przekazania tych informacji w terminie jednego miesiąca.
- (2) Pismem z dnia 11 grudnia 2011 r. Francja zwróciła się do Komisji o przedłużenie wspomnianego wyżej terminu do dnia 1 lutego 2012 r.
- (3) Faksem z dnia 12 grudnia 2011 r. Komisja zgodziła się na wnioskowane przedłużenie terminu.
- (4) W wiadomości e-mail z dnia 14 lutego 2012 r. Francja przekazała Komisji informacje, o które Komisja zwróciła się dnia 28 listopada 2011 r.
- (5) Faksem z dnia 5 marca 2012 r. Komisja poinformowała władze francuskie o wszczęciu postępowania w sprawie pomocy niezgłoszonej o numerze SA.34433 (2012-NN), biorąc pod uwagę, że stosowanie podatku rozpoczęto bez zgłoszenia Komisji sprawy pomocy zgodnie z art. 108 ust. 3 TFUE i jej zatwierdzenia przez Komisję. Faksem z dnia 14 czerwca 2012 r. Komisja poinformowała władze francuskie o rozszerzeniu zakresu wspomnianej sprawy, ponieważ analiza dostępnych informacji wykazała niewłaściwe stosowanie rozporządzenia w sprawie pomocy *de minimis*, co doprowadziło do przekształcenia w pomoc niezgłoszoną środka, który w przypadku właściwego zastosowania rozporządzenia w sprawie pomocy *de minimis* nie stanowiłby pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.
- (6) Pismem z dnia 4 października 2012 r. ⁽¹⁾ Komisja poinformowała Francję o swojej decyzji z dnia 3 października 2012 r. o wszczęciu postępowania określonego w art. 108 ust. 2 TFUE w odniesieniu do stosowania podatku. Wezwała ona władze francuskie do przedstawienia uwag dotyczących wszczęcia postępowania w terminie jednego miesiąca.
- (7) Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag dotyczących przedmiotowego środka.
- (8) Komisja nie otrzymała żadnych uwag od zainteresowanych stron.
- (9) W wiadomości e-mail z dnia 16 października 2012 r. Francja zwróciła się do Komisji o przedłużenie o jeden miesiąc (do dnia 4 grudnia 2012 r.) terminu wyznaczonego na udzielenie przez Francję odpowiedzi na informację o wszczęciu postępowania określonego w art. 108 ust. 2 TFUE.
- (10) Faksem z dnia 18 października 2012 r. Komisja zgodziła się na wnioskowane przedłużenie terminu.

⁽¹⁾ Pismo SG-Greffe(2012) D/15827.⁽²⁾ Dz.U. C 361 z 22.11.2012, s. 10.

- (11) W wiadomości e-mail z dnia 5 grudnia 2012 r. Francja przekazała Komisji odpowiedź na informację o wszczęciu postępowania określonego w art. 108 ust. 2 TFUE.
- (12) Po przeprowadzeniu analizy tej odpowiedzi doszło do spotkania służb Komisji i władz francuskich w dniu 12 grudnia 2012 r. w celu wyjaśnienia niektórych aspektów sprawy. W następstwie tego spotkania faksem z dnia 15 stycznia 2013 r. Komisja wezwała Francję do udzielenia informacji uzupełniających.
- (13) W wiadomości e-mail z dnia 18 lutego 2013 r. Francja przekazała Komisji pismo zawierające informacje uzupełniające, o które Komisja zwróciła się w dniu 15 stycznia 2013 r. Władze francuskie przekazały nowe informacje w dniu 23 czerwca 2016 r. w odpowiedzi na wniosek Komisji z dnia 8 października 2015 r. oraz w dniu 20 stycznia 2017 r. w odpowiedzi na wniosek Komisji z dnia 19 października 2016 r.

II. OPIS

- (14) W art. 25 ustawy nr 2005-1720 z dnia 30 grudnia 2005 r. (ustawa budżetowa korygująca na 2005 r.) ustanowiono podatek na rzecz zakładu France AgriMer w celu finansowania działań realizowanych przez ten zakład na rzecz rynku mleczarskiego. Ostatnia wersja skonsolidowana przepisów dotyczących tego podatku pochodzi z dnia 1 stycznia 2012 r.
- (15) Zobowiązani do zapłaty podatku są producenci mleka krowiego posiadający indywidualną ilość referencyjną w odniesieniu do sprzedaży bezpośredniej w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 ⁽¹⁾, jak również podmioty skupujące mleko. Jego wysokość zależy od:
- ilości mleka krowiego dostarczonej przez producenta w postaci mleka w okresie dwunastu miesięcy poprzedzających dzień 1 kwietnia każdego roku (zwanym dalej „okresem odniesienia”), która przekracza ilość referencyjną, o której France AgriMer powiadomił producenta w odniesieniu do dostaw mleka w tym okresie (w tym przypadku France AgriMer powiadamia o wysokości należnego podatku każdego skupującego, któremu producent dostarczył mleko, a skupujący mleko przekazuje zakładowi France AgriMer w terminie jednego miesiąca od tego powiadomienia dochody podatkowe z tytułu podatku pobranego od producentów, którzy dostarczają mu mleko),
 - ilości mleka krowiego sprzedanej, przekazanej lub wykorzystanej w celu produkcji przetworów mlecznych sprzedanych lub przekazanych przez producenta w okresie odniesienia, która przekracza ilość referencyjną, o której powiadomiono tego producenta w odniesieniu do sprzedaży bezpośredniej w tym okresie (w tym przypadku France AgriMer powiadamia o wysokości należnego podatku każdego producenta, który dokonał sprzedaży bezpośredniej, a odnośny producent przekazuje zakładowi France AgriMer dochody podatkowe z tytułu podatku, do którego zapłaty jest zobowiązany, w terminie miesiąca od tego powiadomienia).
- (16) Podatek może podlegać kumulatywnym zwrotom ⁽²⁾. Zdarzeniem powodującym powstanie obowiązku podatkowego jest dostawa mleka lub sprzedaż bezpośrednia mleka lub przetworów mlecznych w okresie odniesienia. Przykładowo art. 4 rozporządzenia z dnia 17 sierpnia 2010 r. w sprawie poboru podatku ciążącego na skupujących mleko i producentach mleka, którzy przekroczyli swoją indywidualną kwotę w odniesieniu do dostawy w roku gospodarczym 2009–2010, przewiduje, że w granicach dostępności stwierdzonej na poziomie krajowym na koniec roku gospodarczego 2009–2010 zakład France AgriMer zwraca skupującym część podatku, do którego zapłaty zobowiązani są producenci dostarczający mleko tym skupującym, zgodnie z następującymi zasadami:
- wszyscy producenci otrzymują zwrot równy 1 % ich kwoty ⁽³⁾,
 - producenci, których indywidualna kwota nie przekracza 160 000 l, otrzymują ponadto zwrot w wysokości maksymalnie 2 866 EUR stanowiący równowartość ilości równej 10 000 l,
 - producenci, których kwota wynosi 160 000–169 000 l, otrzymują zwrot uzupełniający ustalany w taki sposób, aby umożliwić im osiągnięcie ilości równej 171 600 l.
- (17) Jeżeli producent jest zobowiązany do uiszczenia opłaty wyrównawczej przewidzianej w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1788/2003, podatek nie jest wymagalny w odniesieniu do danych ilości. Zgodnie z tym przepisem począwszy od dnia 1 kwietnia 2004 r. wprowadza się opłatę wyrównawczą dla jedenastu kolejnych dwunastomiesięcznych okresów rozpoczynających się dnia 1 kwietnia na ilości mleka krowiego lub inne przetwory mleczne wprowadzone do obrotu podczas danego okresu dwunastomiesięcznego przekraczające krajową ilość referencyjną.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1788/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 123).

⁽²⁾ Termin ten obejmuje również „ulgi” wskazane w decyzji o wszczęciu postępowania.

⁽³⁾ W rzeczywistości zgodnie z informacjami przekazanymi przez władze francuskie zwrot oblicza się nie na podstawie kwoty, lecz na podstawie ilości przekraczającej kwotę (zob. motyw 29).

- (18) Stawka podatku wynosi 28,54 EUR za 100 kg mleka za rok gospodarczy 2006–2007 oraz 27,83 EUR za kolejne lata gospodarcze.
- (19) Dochody podatkowe wykorzystuje się w celu częściowego lub całkowitego finansowania zaprzestania działalności mleczarskiej w ramach pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej. Ściśle rzecz ujmując, beneficjent otrzymuje rekompensatę naliczaną za litr mleka od zakładu France AgriMer stanowiącego podmiot publiczny. Pozostałe źródła finansowania pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej stanowią środki pochodzące z systemu specjalnego przenoszenia bez gruntów ⁽¹⁾, budżet państwa i ewentualnie środki jednostek samorządu terytorialnego. Część dochodów podatkowych wykorzystano również w celu pomocy gospodarstwu mleczarskim zobowiązanym do zniszczenia mleka zanieczyszczonego polichlorowanymi bifenylami (PCB) w ciągu roku gospodarczego 2007–2008. Zdaniem władz francuskich wspomniane wsparcie finansowe przyznano w ramach programu *de minimis* objętego zakresem stosowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 ⁽²⁾.
- (20) Kwotę pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej oblicza się w następujący sposób:

EUR/l	2010–2011	2011–2012	2012–2013	2013–2014
Do 100 000 l	0,15	0,1125	0,075	0,0375
100 001–150 000 l	0,08	0,06	0,04	0,02
150 001–200 000 l	0,05	0,0375	0,025	0,0125
Powyżej 200 000 l	0,01	0,0075	0,005	0,0025

- (21) Do roku gospodarczego 2010–2011 dochody podatkowe i ich wykorzystanie zmieniały się w następujący sposób:

(EUR)

Rok gospodarczy	Podatek pobrany	Pomoc na zaprzestanie działalności mleczarskiej finansowana z podatku	Pomoc na zaprzestanie działalności mleczarskiej finansowana z innych podatków	W tym specjalne przenoszenie bez gruntów	Łączna kwota pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej	Inne działania finansowane z podatku
2005/2006	17 080 881	Bez programu pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej				
2006/2007	11 858 443	12 851 977	21 509 339	21 454 252	34 361 316	
2007/2008	2 959 456	13 228 140	33 848 558	32 798 510	47 076 698	1 260 753
2008/2009	17 183 670	2 571 271	23 411 722	21 311 722	25 982 992	
2009/2010	10 093 611	17 909 294	12 349 799	12 349 799	30 259 093	
2010/2011	12 629 142	9 904 398	18 021 681	18 021 681	27 926 079	
Łącznie	71 805 202	56 465 080	109 141 098	105 935 964	165 606 178	

III. POWODY WSZCZĘCIA FORMALNEGO POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO

- (22) Komisja wszczęła postępowanie przewidziane w art. 108 ust. 2 TFUE z następujących względów:

— wydawało się, że sam pobór podatku zawiera elementy pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ towarzyszyły mu zwroty nieznajdujące uzasadnienia w ramach logiki obowiązującego systemu podatkowego; ponadto wydawało się, że te elementy pomocy nie są uzasadnione w świetle zasad pomocy państwa mających zastosowanie w sektorze rolnym,

⁽¹⁾ System zakupu kwot.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy *de minimis* (Dz.U. L 379 z 28.12.2006, s. 5).

- zaprzestanie działalności mleczarskiej finansowane w szczególności za pośrednictwem przedmiotowego podatku mogło być częściowe lub całkowite; tymczasem zgodnie z zasadami pomocy państwa stosowanymi w sektorze rolnym pomoc na zaprzestanie działalności można uznać za zgodną z rynkiem wewnętrznym wyłącznie w przypadku całkowitego zaprzestania wszelkiej komercyjnej działalności rolniczej,
- część podatku wykorzystano w celu finansowania operacji zniszczenia mleka zanieczyszczonego PCB w ramach programu *de minimis* opierającego się na rozporządzeniu (WE) nr 1998/2006; nie było jednak pewne, czy w niniejszej sprawie wspomniane rozporządzenie mogło stanowić właściwą podstawę prawną przyznania pomocy *de minimis*; ponadto wybór niewłaściwej podstawy prawnej mógł spowodować zaistnienie elementu pomocy państwa, którego zgodność z rynkiem wewnętrznym nie została wykazana,
- pobór podatku i pomoc na zaprzestanie działalności mogły być niezgodne ze wspólną organizacją rynku mleka lub zakłócać jego funkcjonowanie; tymczasem zgodnie z zasadami pomocy państwa w rolnictwie środka posiadającego takie cechy nie można uznać za zgodny z rynkiem wewnętrznym.

IV. UWAGI WŁADZ FRANCUSKICH DOTYCZĄCE WSZCZĘCIA FORMALNEGO POSTĘPOWANIA

- (23) W piśmie przekazanym w wiadomości e-mail z dnia 5 grudnia 2012 r. władze francuskie podkreślają przede wszystkim, że w przepisach unijnych dotyczących wspólnej organizacji rynku ustanowiono podstawę prawną pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej. Odnośna podstawa prawna ustanowiona w art. 75 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007⁽¹⁾ umożliwia państwom członkowskim przyznanie rekompensaty w co najmniej jednej rocznej racie producentom, którzy zobowiązują się całkiem lub częściowo zaniechać produkcji mleka, i wliczenie tak uwolnionych indywidualnych ilości referencyjnych do rezerwy krajowej. Ich zdaniem artykuł ten pozostaje bez uszczerbku dla stosowania pozostałych przepisów dotyczących zarządzania kwotami mlecznymi oraz dla stosowania ewentualnej opłaty wyrównawczej w przypadku przekroczenia kwoty.
- (24) Odnosząc się do stanowiska Komisji, zgodnie z którym finansowanie zaprzestania działalności mleczarskiej odpowiada na pierwszy rzut oka definicji pomocy państwa, władze francuskie podkreślają następnie, że w przepisach unijnych przyjętych przed 2007 r., w szczególności w rozporządzeniu (WE) nr 1788/2003, nie ustanowiono *expressis verbis* obowiązku powiadamiania o pomocy dotyczącej produktów należących do sektora mleka i przetworów mlecznych. Uściślają, że sytuację wyjaśniono w art. 180 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w którym *expressis verbis* poddano mechanizm pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej procedurze powiadamiania, przy czym uznały one, że przestrzegają przepisów unijnych poprzez regularne przekazywanie Komisji informacji dotyczących systemu rekompensat za pomocą kwestionariuszy, działając w całkowitej dobrej wierze. Ich zdaniem Komisja i tak wiedziała o istnieniu pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej, ponieważ pytała o tę pomoc Francję podczas badania środka pomocy na dobrowolne zmniejszenie zakresu działalności mleczarskiej w Bretanii (pomoc N 290/2007 – ARVAL). Kończą swoją argumentację, zobowiązując się do powiadomienia o systemie w przyszłości (przy czym wywiązały się z tego zobowiązania, zob. motyw 53).
- (25) Jeżeli chodzi o kwestię zgodności pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej z rynkiem wewnętrznym, w szczególności uwagę Komisji, że mechanizm nie wydaje się zgodny z pkt 88 wytycznych Wspólnoty w sprawie pomocy państwa w sektorze rolnym i leśnym na lata 2007–2013 (zwanych dalej „wytycznymi na lata 2007–2013”) (2), władze francuskie zwracają uwagę, że mechanizm pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej jest objęty zakresem stosowania art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i że Komisja powinna uwzględnić ten przepis w swojej analizie. Wskazują one ponadto, że jedynie część wniosków producentów o przyznanie pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej dotyczy zaprzestania działalności w związku z przejściem na emeryturę (około 10 % wszystkich producentów będących beneficjentami); w przypadku tych dokumentacji spełniono przesłanki całkowitego zaprzestania całej komercyjnej działalności rolniczej w sposób trwały i ostateczny. Twierdzą, że w przypadku pozostałych producentów mechanizm pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej jest zgodny z rynkiem wewnętrznym w świetle pkt 143 i 144 wytycznych na lata 2007–2013 dotyczących zamknięcia zdolności produkcyjnej, przetwórczej i handlowej w odniesieniu do produktów rolnych.
- (26) Jeżeli chodzi o pkt 143 i 144 wytycznych na lata 2007–2013, władze francuskie przypominają, że sektor mleczarski boryka się z nadwyżką mocy produkcyjnych przypominaną w motywie 30 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, i podkreślają, że zgodnie z odnośnym rozporządzeniem zaprzestanie działalności mleczarskiej może mieć charakter częściowy lub całkowity. Ponadto ich zdaniem mechanizm pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej spełnia warunek, zgodnie z którym konieczne jest współdziałanie ze strony beneficjenta pomocy. Współdziałanie znajduje odzwierciedlenie w mechanizmie specjalnego przenoszenia bez gruntów obowiązującym od 2006 r. na mocy art. 18 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1788/2003. W ramach tego mechanizmu przeniesień dokonują za opłatą producenci, którym przydzielono uwolnione ilości referencyjne

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. C 319 z 27.12.2006, s. 1.

mleka, zgodnie z ustaloną skalą. Rekompensatę – obliczoną według tej samej skali co w przypadku pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej – wypłaca się producentom przekazującym ilość referencyjną mleka, którą dysponują. Skala i jej powiązanie z pomocą na zaprzestanie działalności mleczarskiej są przedmiotem rozporządzenia przyjmowanego corocznie w odniesieniu do każdego roku gospodarczego w sektorze mleczarskim. Zdaniem władz francuskich w ramach systemu specjalnego przenoszenia bez gruntów sektor będący beneficjentem wnosi zbiorowy wkład w pomoc na zaprzestanie działalności mleczarskiej stanowiący co najmniej 50 % wydatków publicznych poniesionych w związku z realizacją programu. Jeżeli chodzi o pozostałe kwestie, mechanizm pomocy wyklucza przedsiębiorstwa znajdujące się w trudnej sytuacji, jest dostępny dla wszystkich podmiotów gospodarczych działających w tych samych warunkach, nie tworzy przewagi konkurencyjnej ze względu na swój charakter kompensacyjny, biorąc pod uwagę, że rekompensatę przyznaje się wyłącznie w przypadku zrzeczenia się kwoty, oraz w żadnym wypadku nie prowadzi do sytuacji, w której rekompensata za utratę kapitału i przyszłych dochodów przekraczałaby samą stratę, ponieważ rekompensatę przyznaje się na zasadzie degresywnej (w rozpatrywanym okresie średnia wysokość rekompensaty z tytułu zrzeczenia się wynosiła 0,083 EUR/l, natomiast wartość kwoty w tym samym okresie wynosiła 0,10 EUR/l).

- (27) Jeżeli chodzi o rekompensaty wypłacone w związku ze zniszczeniem mleka zanieczyszczonego PCB, władze francuskie podkreślają, że decyzja dyrektora urzędu ds. chowu zwierząt (Office de l'élevage), na mocy której wprowadzono mechanizm pomocy w celu rekompensaty strat podmiotów gospodarczych, opiera się zarówno na rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1998/2006, jak i na rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1535/2007⁽¹⁾. Rozporządzenie (WE) nr 1998/2006 zastosowano w odniesieniu do pomocy wypłaconej mleczarniom w celu zniszczenia skupionego mleka, które poddano pierwszemu przetworzeniu po skupie, natomiast rozporządzenie (WE) nr 1535/2007 zastosowano w celu sfinansowania zniszczenia mleka surowego producentów dokonujących sprzedaży bezpośredniej. W żadnym z tych przypadków nie doszło do nadmiernej rekompensaty poniesionej straty.
- (28) Ponadto jeżeli chodzi o zwroty, władze francuskie zwracają uwagę, że w rozporządzeniach ministerialnych przewidziano stosowanie mechanizmu zwrotu jedynie w przypadku, gdy producent jest zobowiązany do uiszczenia opłaty wyrównawczej z tytułu nadwyżek, w ramach mechanizmu podatku celowego, lub opłaty określonej w art. 78 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Środek miał zatem zastosowanie w ramach mechanizmu penalizacyjnego, którego nie można utożsamiać z preferencyjnym traktowaniem podmiotów gospodarczych. W przypadku stwierdzenia przekroczenia krajowej kwoty mechanizm zwrotu miał zastosowanie na mocy art. 84 ust. 1 odnośnego rozporządzenia. W związku z tym chociaż system w różnym stopniu obciążał poszczególne kategorie podmiotów gospodarczych, nie zakłócał on konkurencji między producentami. Producent, który dysponował infrastrukturą i środkami finansowymi umożliwiającymi mu produkcję powyżej jego kwoty, nawet jeżeli był obciążony większą częścią podatku, nie znajdował się w mniej korzystnej sytuacji w stosunku do producenta, który ze względu na ulgę podatkową nie mógł jednak z nim konkurować. Zdaniem władz francuskich sytuacja ta nie mogła również wpływać na wymianę handlową, ponieważ system opodatkowania pozostawał uzależniony od krajowej wielkości produkcji, przy czym fakt, że ulga podatkowa umożliwiła niektórym producentom zwiększenie produkcji bez ponoszenia konsekwencji finansowych, wynikał ze zmniejszenia produkcji przez innych producentów. Ilość mleka, którą ostatecznie wprowadzono do obrotu, pozostała na tym samym poziomie, a zatem sytuacja ta nie mogła wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- (29) Jeżeli chodzi o argument Komisji, zgodnie z którym uprawnienie władz publicznych do różnicowania stawki zwrotów wydaje się świadczyć o istnieniu uznaniowego traktowania podmiotów gospodarczych, wykraczającego poza zwykłe zarządzanie dochodami podatkowymi w oparciu o obiektywne kryteria, co zdaniem Trybunału Sprawiedliwości może nadać indywidualnemu stosowaniu ogólnego środka charakter środka selektywnego⁽²⁾, władze francuskie podkreślają, że środek ogólny obejmujący wszystkich producentów wdrożono począwszy od roku gospodarczego 2009–2010 w perspektywie zakończenia systemu kwot mlecznych oraz że próg zwrotu wynoszący 1 % lub 2 % nie ma charakteru dyskryminującego, ponieważ ma on zastosowanie do wszystkich producentów mleka na podstawie ilości przekraczającej indywidualną kwotę, co faktycznie jest równoznaczne z obniżeniem stosowanego podatku. Podobnie zwrot przyznano wszystkim drobnym producentom z tytułu ich niestabilnej sytuacji (ze względu na koszty produkcji, wrażliwość na zagrożenia koniunkturalne), aby dostosować ich udział do poziomu ich zdolności i do wielkości ich struktury produkcji zgodnie z zasadami progresywności regulującymi wprowadzanie skali podatkowej. Do grupy tych drobnych producentów należą producenci, których indywidualna kwota stanowi maksymalnie 55 % indywidualnej średniej kwoty na poziomie krajowym. Łącznie stanowią oni 25 % producentów i odpowiada to poniżej 20 % kwoty krajowej.
- (30) Ze wszystkich tych powodów oraz biorąc pod uwagę przejrzysty i publiczny charakter mechanizmu zwrotu, którego zasady wdrażania wyraźnie wyjaśniono w rozporządzeniach publikowanych na koniec roku gospodarczego w Dzienniku Urzędowym Republiki Francuskiej (*Journal officiel de la République française*) i zamieszczonych na stronach internetowych państwowych służb terenowych, władze francuskie twierdzą, że mechanizm zwrotu nie odpowiada kryteriom środka pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1535/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy *de minimis* w sektorze produkcji rolnej (Dz.U. L 337 z 21.12.2007, s. 35).

⁽²⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 26 września 1996 r., Francja/Komisja, C-241/94, ECLI: EU:C:1996:353.

- (31) Ponadto władze francuskie wskazują, że zwroty podatku celowego przyznawano również w poszczególnych przypadkach w odniesieniu do lat gospodarczych 2006/2007 i 2007/2008 hodowcom zmagającym się z chorobą niebieskiego języka.

V. UWAGI UZUPEŁNIAJĄCE WŁADZ FRANCUSKICH

- (32) W piśmie przekazanym w wiadomości e-mail z dnia 18 lutego 2013 r. ⁽¹⁾ władze francuskie, do których zwrócono się o wykazanie przestrzegania wszystkich zasad pomocy państwa mających zastosowanie do pomocy związanej z przejściem na emeryturę lub z zaprzestaniem działalności, uwzględniając uwagi, które przedstawiły w następstwie wszczęcia postępowania określonego w art. 108 ust. 2 TFUE ⁽²⁾ oraz w następstwie spotkania odbytego dnia 12 grudnia 2012 r., przedstawiły poniższe wyjaśnienia.

W przedmiocie pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej przyznawanej z tytułu zaprzestania działalności w związku z przejściem na emeryturę

- (33) Zdaniem władz francuskich rolnikom przysługiwał dostęp do mechanizmu pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej w związku z przejściem na emeryturę, począwszy od roku gospodarczego 2009–2010, po zniesieniu krajowego mechanizmu pomocy dla wcześniejszych emerytur. Zasady wdrażania tego mechanizmu były zgodne z przepisami art. 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 ⁽³⁾ oraz uzależniały w szczególności przyznanie pomocy od zaprzestania wszelkiej działalności rolniczej. Zasady te zastosowano również w ramach mechanizmu pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej. W praktyce kontrolę spełnienia wymogu całkowitego zaprzestania działalności mleczarskiej przeprowadzają w terenie inspektorzy odpowiedzialni za kontrolę próby gospodarstw rolnych wybranych na podstawie analizy ryzyka przeprowadzanej przez France AgriMer. Poziom kontroli jest zgodny z poziomem określonym w przepisach Unii. Zdaniem władz francuskich nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości.

W przedmiocie pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej przyznawanej w ramach pomocy z tytułu zamknięcia zdolności produkcyjnej, przetwórczej i handlowej

- (34) Przypomniawszy, że mechanizm pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej można uruchomić wyłącznie w przypadku częściowego lub całkowitego zaprzestania działalności mleczarskiej przez producenta zgodnie z art. 75 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i z pkt 144 lit. f) wytycznych na lata 2007–2013 oraz że pomoc na zaprzestanie działalności mleczarskiej stanowi w większości przypadków (w 80–90 % w zależności od roku gospodarczego) pomoc na całkowite zaprzestanie działalności mleczarskiej, władze francuskie poddają ten mechanizm analizie w świetle poszczególnych warunków przewidzianych w pkt 144 wytycznych na lata 2007–2013 dotyczącym zamknięcia zdolności produkcyjnych.
- (35) W odniesieniu do kwestii, czy wdrożona pomoc leży w interesie ogólnym sektora, w którym występuje nadwyżka mocy produkcyjnych (pkt 144 lit. a)–e) wytycznych na lata 2007–2013), władze francuskie – przypominawszy argumenty wskazane w motywie 26 – dodają, iż w okolicznościach regulujących mechanizm pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej podkreślono, że część odzyskanych kwot podlega zwrotowi do rezerwy krajowej w celu jej ponownego rozdzielania w ramach procedury zwykłego przydziału kwot oraz że deklarowanym celem jest dokonanie ponownego rozdzielania kwot na rzecz producentów, których zdolność produkcyjna przekracza ich pierwotną ilość referencyjną, a zatem podjęcia działania na rzecz konkurencyjności sektora mleczarskiego poprzez wspieranie jego restrukturyzacji gospodarczej. Pokreślą one ponadto swój wniosek o zastosowanie pkt 144 lit. e) wytycznych na lata 2007–2013, zgodnie z którym systemy pomocy stosowane w stosunku do sektorów, w których obowiązują limity produkcji lub kwoty, będą poddawane ocenie indywidualnie.
- (36) Jeżeli chodzi o kwestię, czy beneficjent pomocy współdziała (pkt 144 lit. f) wytycznych na lata 2007–2013), władze francuskie badają przypadek producentów, którzy wprowadzają mleko do obrotu za pośrednictwem dostaw do skupującego, oraz przypadek producentów, którzy wprowadzają mleko do obrotu bezpośrednio, tj. w ramach sprzedaży bezpośredniej na rzecz konsumenta.
- (37) W przypadku producentów, którzy wprowadzają mleko do obrotu za pośrednictwem dostaw do skupującego, w ramach całkowitego zaprzestania działalności zainteresowany podmiot zobowiązuje się do zaniechania w sposób całkowity i ostateczny dostaw i wprowadzania do obrotu mleka lub przetworów mlecznych oraz musi

⁽¹⁾ Zob. motyw 13.

⁽²⁾ Zob. motyw 25.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1).

dostarczyć certyfikat poświadczający całkowite i ostateczne zaprzestanie w terminie trzydziestu dni od dnia zaprzestania oraz nie później niż dnia 31 marca roku N+1 (gdzie N oznacza rok złożenia wniosku o przyznanie pomocy na zaprzestanie). Musi on się ponadto zobowiązać, że nie będzie wnioskował o przydział kwoty w przyszłości. W przypadku częściowego zaprzestania zainteresowany podmiot zobowiązuje się do udowodnienia zamknięcia zakładu (jeżeli posiada szereg zakładów) lub do przedstawienia dowodów potwierdzających obniżenie maksymalnej wielkości produkcji w stopniu równym obniżeniu wielkości referencyjnej przewidzianej dla producentów posiadających tylko jedno gospodarstwo. W tym celu musi on być w stanie przedstawić powiadomienie o kwocie wydane przez skupującego w odniesieniu do bieżącego roku gospodarczego oraz powiadomienie o nowej kwocie w odniesieniu do kolejnego roku gospodarczego. Kontrola ta pozostaje ważna do końca 2015 r., w którym to zniesiono kwoty. Ponadto producent, który wniosł o przyznanie rekompensaty z tytułu częściowego zaniechania, nie może już otrzymać w przyszłości innej rekompensaty z tego tytułu. Jeżeli wniesie on o przyznanie rekompensaty z tytułu całkowitego zaniechania i jego wniosek zostanie uwzględniony, w obliczeniach uwzględnią się kwoty, które objęto już rekompensatą z tytułu częściowego zaprzestania.

- (38) W przypadku producentów, którzy bezpośrednio wprowadzają mleko do obrotu, sprzedając je konsumentowi końcowemu, producent musi wysłać oświadczenie o zakończeniu produkcji w odniesieniu do sprzedaży bezpośredniej w terminie trzydziestu dni od dnia zaprzestania.
- (39) Niezależnie od przewidywanego scenariusza France AgriMer kontroluje wywiązywanie się ze złożonych oświadczeń nie tylko w zakresie administracyjnym, lecz także na miejscu. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości nienależnie otrzymana rekompensata podlega odzyskaniu wraz odsetkami obliczonymi według stawki ustawowej, przy czym osoba, która nienależnie otrzymała rekompensatę, podlega odpowiedzialności karnej przewidzianej w kodeksie karnym.
- (40) Jeżeli chodzi o zasadę, zgodnie z którą wyłącznie producenci, którzy faktycznie zajmowali się produkcją, oraz wyłącznie zdolności produkcyjne, które pozostawały faktycznie w użyciu, kwalifikują się do rekompensaty (pkt 144 lit. g) wytycznych na lata 2007–2013), władze francuskie wskazują, że przyznanie pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej jest możliwe wyłącznie w przypadku producentów zajmujących się produkcją.
- (41) Jeżeli chodzi o ograniczenie możliwości korzystania z pomocy do przedsiębiorstw, które spełniają obowiązkowe minimalne normy, oraz o wykluczenie producentów, w odniesieniu do których zdolność produkcyjna została już zamknięta, lub okazuje się, że zamknięcie jest nieuniknione (pkt 144 lit. i) i j) wytycznych na lata 2007–2013), władze francuskie podkreślają, że mleko, które dostarczono i za które zapłacono po przeprowadzeniu analizy, obowiązkowo spełnia minimalne wymagania w celu jego wykorzystania przez mleczarnię. Na żadnym przedsiębiorstwie mleczarskim nie ciąży obowiązek zakończenia produkcji z powodu nieprzestrzegania minimalnych norm. Ponadto władze francuskie wyjaśniły, że producenci objęci postępowaniem restrukturyzacyjnym lub upadłościowym są wykluczeni z możliwości korzystania z pomocy podobnie jak przedsiębiorstwa, które – chociaż nie są objęte tego rodzaju postępowaniem – spełniają pozostałe kryteria zawarte w definicji przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji (obejmujące trudności związane z poziomem płynności, znaczny spadek obrotów, zwiększenie strat, wzrost zadłużenia, spadek wartości aktywów).
- (42) Jeżeli chodzi o dostępność programu dla wszystkich podmiotów gospodarczych z danego sektora (pkt 144 lit. k) wytycznych na lata 2007–2013), władze francuskie podkreślają przejrzystość i jawność mechanizmu, dzięki którym jest on dostępny dla wszystkich podmiotów. Zasady dostępu do mechanizmu pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej oraz jego wdrażania opisano w poszczególnych rozporządzeniach publikowanych na koniec roku gospodarczego w Dzienniku Urzędowym Republiki Francuskiej oraz w okólnikach.
- (43) Jeżeli chodzi o fakt, że rekompensata za utratę kapitału i przyszłych dochodów nie może przekraczać samej straty (pkt 144 lit. l) wytycznych na lata 2007–2013), władze francuskie podkreślają, że skala kompensacyjna ma charakter regresywny zależnie od wielkości i czasu. Ponadto indywidualną ilość referencyjną ustala się średnio w wysokości 20 % ilości przydzielonych w ciągu pięciu lat gospodarczych poprzedzających złożenie wniosku o przyznanie pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej, przy czym część ta jest wyłączona z obliczania rekompensaty. W ramach tego systemu wysokość rekompensaty nie przekracza wartości kwoty oszacowanej dla Francji przez Komisję. Argument ten potwierdzają dane liczbowe, które wskazują, że w 2012 r. Komisja oszacowała wartość kwoty francuskiej na 200 EUR/1 000 l, natomiast wartość obliczona na podstawie skali stosowanych przez Francję, która stanowi podstawę obliczenia rekompensaty wynosi 90 EUR/1 000 l.
- (44) Jeżeli chodzi o współdziałanie ze strony sektora (pkt 144 lit. m) wytycznych na lata 2007–2013), władze francuskie wskazują, że mechanizm pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej jest finansowany w głównej mierze z przychodów z tytułu systemu specjalnego przenoszenia bez gruntów wdrożonego na podstawie art. 75 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, który umożliwia producentom nabycie kwot w zamian za opłatę. Pozostała część finansowania zapewniana jest ze środków publicznych lub prywatnych (państwowych, samorządowych lub pochodzących od organizacji międzybranżowych).

- (45) Jeżeli chodzi o stosowanie pkt 144 lit. n) wytycznych na lata 2007–2013, który przewiduje, że jeżeli państwo członkowskie wprowadza program ukierunkowany na zamknięcie zdolności produkcyjnej, musi się zobowiązać, że przez pięć lat od zakończenia programu nie przyzna pomocy na utworzenie nowych zdolności produkcyjnych w odnośnym sektorze, władze francuskie podkreślają, że celem mechanizmu pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej jest restrukturyzacja sektora zgodnie z możliwością zapewnioną w rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007, że kwoty uwolnione w ramach pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej są dostępne dla innych producentów oraz że zgodność tego mechanizmu przewidzianego we wspomnianym rozporządzeniu musi być przedmiotem interpretacji ze strony Komisja.

Inne kwestie

- (46) W piśmie przesłanym faksem z dnia 15 stycznia 2013 r. Komisja podkreśliła, że podatek płacili producenci na rzecz skupujących, lecz zwroty przewidziane w rozporządzeniach ustanawiających podatek również dokonywane były na rzecz skupujących. W związku z tym wezwała władze francuskie do wykazania, że skupujący dokonywali retrocesji zwróconych kwot na rzecz producentów.
- (47) W piśmie przekazanym e-mailem z dnia 18 lutego 2013 r. władze francuskie uściśliły, że kwoty związane z ewentualnymi zwrotami należnymi producentom, którzy przekroczyli przysługującą im ilość referencyjną, były potrącane u źródła, a zatem bezpośrednio odliczane od kwoty podatku określonej na koniec roku gospodarczego, oraz że ten mechanizm retrocesji związany z odliczeniem od podatku należnego ze strony producenta znajdującego się w sytuacji przekroczenia ilości referencyjnej, stanowi jeden z obowiązków zatwierdzonych skupujących zgodnie z art. 65 i 85 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 ze zmianami. Skupujący są ponadto zobowiązani do przedstawiania sprawozdań dotyczących zwrotów na mocy kodeksu rolnictwa i rybołówstwa morskiego.
- (48) Jeżeli chodzi o próg zwrotu ⁽¹⁾, władze francuskie potwierdzają, że przewidziane wartości procentowe (1 % i 2 %) mają zastosowanie do wszystkich producentów, którzy przekroczyli swoją kwotę indywidualną, oraz według identycznej stopy w ciągu całego odnośnego roku gospodarczego.
- (49) Jeżeli chodzi o ustalanie ilości uprawniających do uzyskania zwrotu ⁽²⁾, władze francuskie wyjaśniają, że mechanizm ten opracowano, aby dostosować francuski sektor mleczarski do zniesienia systemu kwot, przy czym jego celem było utrzymanie puli podatku od nadwyżek na regularnym poziomie poprzez przyznanie zwrotu drobnym producentom znajdującym się w niestabilnej sytuacji (15 % producentów reprezentujących 10 % kwoty krajowej). Ich zdaniem mechanizm jest zgodny z zasadami progresywności regulującymi wprowadzanie skali podatkowej, do której odniesiono się w pkt 24 obwieszczenia Komisji w sprawie stosowania reguł pomocy publicznej do środków związanych z bezpośrednim opodatkowaniem działalności gospodarczej ⁽³⁾, przy czym dla producentów niemogących skorzystać ze zwrotu przeznaczonego dla „drobnych producentów”, lecz znajdujących się w niestabilnej sytuacji, biorąc pod uwagę posiadaną ilość referencyjną, ustanowiono mechanizm uzupełniającego zwrotu mający na celu uniknięcie efektów progowych.
- (50) W piśmie z dnia 20 stycznia 2017 r. władze francuskie uściśliły, że zwroty, o których mowa w motywie 16 tiret drugie i trzecie, objęto programem *de minimis* zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 ⁽⁴⁾, gdyż przyznano je wówczas na warunkach przewidzianych w tym rozporządzeniu, które stosuje się z mocą wsteczną.
- (51) Ponadto, jeżeli chodzi o kwestię kompensowania strat spowodowanych chorobą niebieskiego języka, władze francuskie wyjaśniają, że wystąpienie choroby doprowadziło do zmiany zachowania niektórych producentów, którzy, ze względu na to, że dostrzegli spadek swoich zysków brutto ze sprzedaży oraz zostali zmuszeni do sprostania trudnościom wynikającym m.in. z zakazem wyprowadzania zwierząt ze stada, zrekompensowali sobie wspomniane utracone zyski poprzez produkcję w ilościach przewyższających kwotę. W tej sytuacji wprowadzono mechanizm zwrotu opłaty mający zastosowanie w ramach krajowego mechanizmu podatku celowego lub na mocy art. 84 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 w przypadku przekroczenia kwoty krajowej, o którym mowa w art. 78 tego rozporządzenia. Zrealizowano następujące zwroty:

— w trakcie roku gospodarczego 2006–2007 zwrot wynoszący 5 % kwoty na obszarze objętym zakazem i 2,5 % na pozostałych obszarach objętych ograniczeniami, na których straty były mniejsze,

— w trakcie roku gospodarczego 2007–2008 zwrot maksymalny wynoszący 10 000 litrów (co stanowi 4 % średniej kwoty) bez względu na obszar.

⁽¹⁾ Zob. motyw 29.

⁽²⁾ Zob. motyw 16 tiret drugie i trzecie.

⁽³⁾ Dz.U. C 384 z 10.12.1998, s. 3.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym (Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 9).

- (52) Według władz francuskich w przypadku nieprzekroczenia kwoty krajowej system zwrotu jest zgodny ze wszystkimi przepisami określonymi w podrozdziale V.B.4 wytycznych na lata 2007–2013 oraz spełnia warunki określone w art. 10 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 ⁽¹⁾. Władze francuskie podkreślają, w szczególności, następujące kwestie:
- pomoc przyznano rolnikom (pkt 131, pkt 132 lit. e) oraz pkt 137 wytycznych na lata 2007–2013),
 - do zwrotu, którego celem jest zrekompensowanie rolnikom będącym jego beneficjentami poniesionych przez nich strat, zastosowanie ma art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, pkt 132 lit. a) wytycznych na lata 2007–2013 i art. 10 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006,
 - środek w formie zwrotu ustanowiono na podstawie przepisów Unii (dyrektywy Rady 2000/75/WE ⁽²⁾) i przepisów krajowych (art. L 221–1 kodeksu rolnictwa i rybołówstwa morskiego) w celu przeciwdziałania przedmiotowej chorobie (program działań), co świadczy o zainteresowaniu władz publicznych wystąpieniem tego zdarzenia dotyczącego zdrowia (pkt 132 lit. b) wytycznych na lata 2007–2013 i art. 10 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006),
 - środek w postaci zwrotu jest ukierunkowany na zrekompensowanie strat poniesionych w wyniku zastosowania różnych środków zalecanych lub nakazanych przez właściwe władze (pkt 132 lit. c) wytycznych na lata 2007–2013), w szczególności środków ograniczających przemieszczanie zwierząt lub nawet zakazujących ich przemieszczania,
 - zachowanie rolnika nie miało wpływu na zwiększenie ryzyka choroby (pkt 132 lit. d) wytycznych na lata 2007–2013),
 - nie ma ryzyka wypłaty nadmiernej kwoty (pkt 136 wytycznych na lata 2007–2013), ponieważ chodzi o pojedynczy mechanizm odnoszący się do choroby epizootycznej, co faktycznie wyklucza ryzyko kumulacji.

VI. OCENA

Zakres stosowania

- (53) Ze względu na fakt, że podczas wszczęcia postępowania przewidzianego w art. 108 ust. 2 TFUE (zob. motyw 24 i 25 decyzji o wszczęciu postępowania) wykazano, że pobrany podatek nie stanowi podatku celowego w rozumieniu orzecznictwa, niniejsza analiza dotyczyć będzie dwóch niezależnych kwestii: z jednej strony zwrotów podatku, o których mowa w motywie 16, a z drugiej strony pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej finansowanej do roku gospodarczego 2011/2012, przy czym Komisja w dniu 15 maja 2013 r. zatwierdziła program pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej obejmujący lata gospodarcze 2012/2013 i 2013/2014 ⁽³⁾.
- (54) Niniejsza analiza nie będzie obejmowała pomocy na niszczenie mleka zanieczyszczonego PCB, ponieważ władze francuskie przedstawiły również w tym zakresie stosowne wyjaśnienia dotyczące prawidłowego stosowania rozporządzeń w sprawie zasady *de minimis* ⁽⁴⁾, a także dlatego, że skoro pomoc spełniającą warunki zawarte w tych rozporządzeniach uznaje się, na mocy tych rozporządzeń, za niestanowiącą pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, Komisja nie musi wypowiadać się w sprawie tej pomocy. Niniejsza analiza nie będzie również obejmowała pomocy wyrównawczej udzielanej w związku z chorobą niebieskiego języka.

Istnienie pomocy

- (55) Zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE „z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi”.
- (56) Uznanie danego środka za pomoc państwa w rozumieniu tego przepisu wymaga więc, aby spełnione były łącznie następujące warunki: (i) środek można przypisać państwu i jest on finansowany przy użyciu zasobów

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1857/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 70/2001 (Dz.U. L 358 z 16.12.2006, s. 3).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2000/75/WE z dnia 20 listopada 2000 r. ustanawiająca przepisy szczególne dotyczące kontroli i zwalczania choroby niebieskiego języka (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 74).

⁽³⁾ Pomoc państwa SA.36009 – Francja, pomoc na zaprzestanie działalności mleczarskiej (dokument C(2013) 2762 final z dnia 15 maja 2013 r.).

⁽⁴⁾ Zob. motyw 27.

państwowych; (ii) środek stanowi przyznanie korzyści gospodarczej jego beneficjentowi; (iii) korzyść ta jest selektywna; (iv) środek zakłóca konkurencję lub grozi jej zakłóceniem oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. W niniejszej sprawie, mając na uwadze zakres stosowania określony w motywach 53 i 54, ocenie służącej do uznania środka za pomoc państwa należy poddać zwroty, o których mowa w motywie 16, oraz pomoc na zaprzestanie działalności mleczarskiej.

- (57) W odniesieniu do zwrotów, o których mowa w motywie 16 tiret drugie i trzecie, Komisja zauważa, że władze francuskie objęły je programem *de minimis* zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1408/2013, które ma zastosowanie z mocą wsteczną. W związku z tym nie stanowią one pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.
- (58) W odniesieniu do zwrotu, o którym mowa w motywie 16 tiret pierwsze, na podstawie posiadanych informacji Komisja w decyzji o wszczęciu formalnego postępowania stwierdziła, że zwrot (stanowiący część ulg, o których mowa w tej decyzji) zawiera elementy pomocy, ponieważ finansowało go państwo, które przyznając ten zwrot, pozbawiało się zasobów. Ponadto zwrot ten sprzyjał niektórym przedsiębiorstwom (gospodarstwom mleczarskim, które z niego korzystały i nie ponosiły w ten sposób obciążenia finansowego, które pozostałe podlegające opodatkowaniu gospodarstwa mleczarskie musiały ponosić) i mógł zakłócać konkurencję i wpływać na wymianę handlową z uwagi na miejsce zajmowane przez Francję na rynku. Komisja wyjaśniła również, że w związku z powyższym nie było możliwe ustalenie, czy istnienie zwrotu i różnicowanie jego stawki było uzasadnione logiką obowiązującego systemu podatkowego, oraz podkreśliła, że uprawnienie władz publicznych do różnicowania stawki zwrotu wydaje się świadczyć o istnieniu uznaniowego traktowania podmiotów gospodarczych, wykraczającego poza zwykłe zarządzanie dochodami podatkowymi. Ponadto nic nie wskazywało na to, że ekwiwalent dotacji związany z ulgami mógł wchodzić w zakres programu *de minimis* pozwalającego na uznanie, że niewielka pomoc nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.
- (59) Aby ocenić zasadność argumentu władz francuskich, według którego zwrot nie stanowi preferencyjnego traktowania jednej kategorii podmiotów gospodarczych, należy określić system odniesienia umożliwiający sprawdzenie, czy środek ma charakter selektywny, innymi słowy, czy jego stosowanie sprzyjało niektórym producentom względem innych znajdujących się w identycznej sytuacji faktycznej i prawnej. W niniejszym przypadku system ten stosuje się wobec producentów przekraczających kwotę (wszyscy producenci należący do tej kategorii znajdują się w identycznej sytuacji faktycznej i prawnej, ponieważ podlegają oni obowiązkowi uiszczenia podatku; natomiast producenci, którzy nie przekroczyli kwoty, nie znajdują się w tej samej sytuacji prawnej i faktycznej, nie tylko dlatego, że zmieścili się w granicach kwoty, lecz również dlatego, że nie objęto ich obowiązkiem uiszczenia podatku).
- (60) W świetle informacji przedstawionych przez władze francuskie Komisja stwierdza, że zwrot przyznano bez dyskryminacji wszystkim producentom, którzy przekroczyli kwotę, a jego stawkę różnicowano z jednego roku gospodarczego na drugi, nie zaś w trakcie tego samego roku gospodarczego między producentami będącymi jego beneficjentami. W rozporządzeniu z dnia 17 sierpnia 2010 r. ⁽¹⁾ przewidziano zatem zwrot podatku w wymiarze 1 % kwoty na rzecz wszystkich producentów, którzy przekroczyli kwotę, a w rozporządzeniu z dnia 16 sierpnia 2011 r. ⁽²⁾ przewidziano zwrot podatku w wymiarze 2 % kwoty również na rzecz wszystkich producentów, którzy przekroczyli kwotę. Komisja stwierdza również, że system ma charakter penalizujący, ponieważ ma on zastosowanie wyłącznie w przypadku przekroczenia kwoty. Biorąc pod uwagę, że kara dotyczy tylko producentów, którzy znajdują się w takiej samej sytuacji faktycznej i prawnej, środek w postaci zwrotu, stosowany w sposób jednolity, nie sprzyja żadnemu spośród nich, a zatem nie jest selektywny. Zwrot nie spełnia zatem jednego z kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 TFUE, a więc można uznać, że nie stanowi on pomocy państwa, bez konieczności przeprowadzania analizy pod względem pozostałych kryteriów zawartych we wspomnianym art. 107 ust. 1.
- (61) Pomoc na zaprzestanie działalności mleczarskiej stanowi natomiast korzyść przyznaną jej beneficjentom, którzy, inaczej niż ich konkurenci, mogą dysponować zasobami na finansowanie innej działalności związanej z rolnictwem. Korzyść ta zostaje przyznana przy użyciu zasobów państwowych (dochodów podatkowych i zasobów dodatkowych władz publicznych – zob. motyw 11 decyzji o wszczęciu formalnego postępowania) i sprzyja niektórym przedsiębiorstwom (przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w sektorze produkcji mleka). Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości sam fakt, że konkurencyjność przedsiębiorstwa ulega poprawie w stosunku do konkurencyjnych przedsiębiorstw w wyniku przyznania korzyści gospodarczej, której takie przedsiębiorstwo nie uzyskałoby w ramach normalnej działalności, wskazuje na występowanie ryzyka zakłócenia konkurencji ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Zob. motyw 16.

⁽²⁾ Rozporządzenie z dnia 16 sierpnia 2010 r. w sprawie opłaty od skupujących mleko i producentów mleka, którzy przekroczyli swe indywidualne kwoty w odniesieniu do dostaw w roku gospodarczym 2010–2011 (rozporządzenie publikowane na zakończenie roku gospodarczego).

⁽³⁾ Wyrok Trybunału z dnia 17 września 1980 r., w sprawie Philip Morris Holland BV przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, 730/79, ECLI:EU:C:1980:209.

- (62) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości pomoc państwa może wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi, jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność na rynku, który podlega handlowi wewnątrzunijnemu⁽¹⁾. W niniejszej sprawie beneficjenci prowadzą działalność na rynku przetworów mlecznych, na którym odbywa się wewnątrzunijna wymiana handlowa⁽²⁾. Sektor, o którym mowa, jest otwarty na konkurencję na poziomie UE, a zatem podlega wpływowi każdego wdrożonego środka sprzyjającego produkcji w jednym państwie członkowskim lub w szeregu państw członkowskich. W związku z tym pomoc na zaprzestanie działalności mleczarskiej może spowodować zakłócenie konkurencji i wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- (63) W świetle powyższego warunki określone w art. 107 ust. 1 TFUE zostały spełnione. Można zatem uznać, że pomoc na zaprzestanie działalności mleczarskiej stanowi pomoc państwa w rozumieniu wspomnianego artykułu. Pomoc tę można uznać za zgodną z rynkiem wewnętrznym wyłącznie, jeżeli można do niej zastosować jedno z odstępstw przewidzianych w TFUE.
- (64) W niniejszym przypadku, biorąc pod uwagę charakter pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej, można powoływać się jedynie na odstępstwo, o którym mowa w art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, zgodnie z którym pomoc przeznaczoną na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych można uznać za zgodną z rynkiem wewnętrznym, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem.
- (65) Biorąc pod uwagę, że pomoc na zaprzestanie działalności mleczarskiej nie została zgłoszona Komisji, możliwość zastosowania odstępstwa przewidzianego w art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE należy poddać analizie w świetle zasad pomocy państwa mających zastosowanie w chwili jej przyznawania. Zgodnie z informacjami przedstawionymi przez władze francuskie pomoc na zaprzestanie działalności mleczarskiej przybiera dwie różne formy: pomocy związanej z przejściem na emeryturę lub pomocy z tytułu zamknięcia zdolności produkcyjnej. Ze ustaleń przedstawionych w motywie 33 wynika, że pomoc na zaprzestanie działalności mleczarskiej przyznawana w formie pomocy związanej z przejściem na emeryturę stanowi kontynuację krajowego mechanizmu pomocy dla wcześniejszych emerytur finansowanego w ramach polityki rozwoju obszarów wiejskich od roku gospodarczego 2009–2010. W związku z powyższym należy wziąć pod uwagę kryteria zgodności pomocy przedstawione w wytycznych na lata 2007–2013. Jeżeli chodzi o pomoc z tytułu zamknięcia zdolności produkcyjnej, z tabeli zamieszczonej w motywie 21 wynika, że pomoc wypłacono za rok gospodarczy 2006–2007. Z przepisów rozporządzenia regulującego kwestię pomocy⁽³⁾ wynika jednak, że pierwsze decyzje o jej przyznaniu podjęto najprawdopodobniej w 2007 r., czyli po dniu rozpoczęcia stosowania wytycznych na lata 2007–2013. Dlatego wytyczne te posłużą również za punkt odniesienia do celów analizy zgodności przedmiotowej pomocy.

Pomoc związana z przejściem na emeryturę

- (66) W pkt 85 wytycznych na lata 2007–2013 wskazano, że pomoc należy ograniczyć do producentów surowców (rolników). W pkt 87 przewidziano, że Komisja uzna pomoc państwa związaną z wcześniejszym przejściem na emeryturę za zgodną z art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu (zastąpionym art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE), jeżeli spełnia ona warunki ustanowione w art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005. Ponadto w pkt 88 wytycznych na lata 2007–2013 wprowadzono wymóg ostatecznego zaprzestania komercyjnej działalności rolniczej.
- (67) W niniejszej sprawie Komisja stwierdza w świetle motywu 33, że z pomocy na zaprzestanie działalności rolniczej w formie pomocy związanej z przejściem na emeryturę korzystali jedynie rolnicy oraz że mechanizm wcześniejszych emerytur, który wdrożono we Francji, został zatwierdzony w ramach polityki rozwoju obszarów wiejskich, tzn. w szczególności ze względu na jego zgodność z przepisami art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, jak również że warunki, które doprowadziły do jego zatwierdzenia, w tym warunek zaprzestania wszelkiej działalności rolniczej, zostały spełnione podczas przyznawania pomocy na zaprzestanie działalności rolniczej.
- (68) Na podstawie tych elementów Komisja stwierdza, że zachowano zgodność przepisami wytycznych na lata 2007–2013 dotyczącymi pomocy związanej z przejściem na wcześniejszą emeryturę lub zaprzestaniem działalności rolniczej.

⁽¹⁾ Zob. w szczególności wyrok Trybunału z dnia 13 lipca 1988 r. w sprawie Republika Francuska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, 102/87, ECLI:EU:C:1988:391.

⁽²⁾ W 2011 r., roku zawierającym się w okresie, w którym wypłacano pomoc, Francja była na drugim miejscu pod względem produkcji mleka w Unii, uzyskując produkcję wynoszącą 25,27 mln ton na rynku, na którym wewnątrzunijna wymiana handlowa osiąga poziom około 14 mln ton, zarówno w ramach przywozu, jak i w ramach wywozu.

⁽³⁾ Rozporządzenie z dnia 28 sierpnia 2006 r. w sprawie przyznawania rekompensaty w związku z całkowitym lub częściowym zaniechaniem produkcji mleka i w sprawie wprowadzenia mechanizmu przenoszenia ilości referencyjnych mleka za rok gospodarczy 2006–2007.

Pomoc na zaprzestanie działalności

(69) W wytycznych na lata 2007–2013 określono następujące istotne warunki zgodności:

- przyznanie pomocy leży w ogólnym interesie danego sektora (pkt 144 lit. a)),
- w przypadku nadwyżki mocy produkcyjnych pomoc musi wchodzić w zakres programu restrukturyzacji sektora o określonych celach i szczegółowym harmonogramie, wnioski powinny być zbierane w okresie maksymalnie sześciu miesięcy, a zamknięcie zdolności musi nastąpić w okresie kolejnych dwunastu kolejnych (pkt 144 lit. b) i c)),
- żadna pomoc nie może kolidować z mechanizmami wspólnej organizacji odnośnego rynku, systemy pomocy stosowane w stosunku do sektorów, w których obowiązują limity produkcji lub kwoty, są poddawane ocenie indywidualnie (pkt 144 lit. e)),
- beneficjent pomocy jest zobowiązany do współdziałania, przy czym obejmuje ono zazwyczaj podjęcie ostatecznej i nieodwołalnej decyzji o przeznaczeniu miejsca produkcji do rozbiórki lub o ostatecznym zamknięciu odnośnych zdolności produkcyjnych; będzie się to wiązało z całkowitym zamknięciem zdolności produkcyjnych przez dane przedsiębiorstwo lub – w przypadku przedsiębiorstwa prowadzącego więcej niż jedno miejsce produkcji – z zamknięciem określonej lokalizacji; beneficjent zobowiązany jest złożyć prawnie wiążące zobowiązanie do ostatecznego i nieodwołalnego zamknięcia oraz do niepodejmowania takiej samej działalności w innym miejscu; zobowiązania takie muszą być wiążące również dla przyszłego nabywcy danego obiektu (pkt 144 lit. f)),
- do systemów zamknięcia zdolności uprawnieni są wyłącznie producenci, którzy faktycznie zajmowali się produkcją, oraz zdolności produkcyjne, które pozostawały nieustannie w użyciu przez okres ostatnich pięciu lat poprzedzających zamknięcie (pkt 144 lit. g)),
- kwalifikują się wyłącznie przedsiębiorstwa spełniające obowiązkowe minimalne normy (pkt 144 lit. i)),
- koniecznie należy wykluczyć możliwość wypłacania pomocy na ratowanie lub restrukturyzację zagrożonych przedsiębiorstw (pkt 144 lit. j)),
- program powinien być dostępny na takich samych warunkach dla wszystkich podmiotów gospodarczych z danego sektora (pkt 144 lit. k)),
- pomoc powinna być ściśle ograniczona do kwoty stanowiącej rekompensatę za utratę wartości aktywów oraz płatności motywacyjnej, która nie może przekraczać 20 % wartości aktywów (pkt 144 lit. l)),
- przynajmniej połowę kosztów pomocy powinien pokrywać sektor (pkt 144 lit. m)),
- przez pięć lat od zakończenia programu ukierunkowanego na zamknięcie zdolności nie można przyznać pomocy na utworzenie nowych zdolności w danym sektorze (pkt 144 lit. n)).

(70) Biorąc pod uwagę, że zgodnie z pkt 11 wytycznych na lata 2007–2013 stosowanie art. 107, 108 i 109 TFUE do sektorów objętych wspólną organizacją rynku podlega przepisom ustanowionym w odpowiednich rozporządzeniach, pierwszym warunkiem, którego spełnienie zostanie poddane analizie, będzie brak kolizji ze wspólną organizacją rynków.

(71) Art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, co następuje:

„1. W celu pomyślnego zrestrukturyzowania produkcji mleka lub poprawy stanu środowiska naturalnego państwa członkowskie mogą, zgodnie z ustanowionymi uprzednio szczegółowymi przepisami i z uwzględnieniem prawnych interesów zainteresowanych stron:

- a) przyznać rekompensatę w co najmniej jednej rocznej racie producentom, którzy zobowiązują się całkiem lub częściowo zaniechać produkcji mleka, i wliczyć tak uwolnione kwoty indywidualne do rezerwy krajowej;
- b) na podstawie obiektywnych kryteriów określić warunki, na których właściwy organ lub podmiot wyznaczony przez ten organ może na początku dwunastomiesięcznego okresu ponownie przydzielić producentom – w zamian za opłatę – kwoty indywidualne ostatecznie uwolnione pod koniec poprzedniego dwunastomiesięcznego okresu przez innych producentów w zamian za rekompensatę w co najmniej jednej rocznej racie, równą wyżej wymienionej opłacie;

[...]”.

- (72) Biorąc pod uwagę, że w odnośnym art. 75 opisano szczegółowo mechanizmy związane z mechanizmem pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej wdrożonym przez Francję i pozostawiono państwom członkowskim swobodę przyjmowania szczegółowych przepisów dotyczących wdrażania mechanizmu pomocy na zaprzestanie działalności, Komisja stwierdza, że mechanizm pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej nie koliduje ze wspólną organizacją rynków ani nie zakłóca jej prawidłowego funkcjonowania.
- (73) Jeżeli chodzi o interes sektora, któremu musi służyć pomoc, w niniejszej sprawie nie można się powoływać na brak nadwyżki mocy produkcyjnych, jak wykazano w motywie 74 poniżej, przy czym pomoc nie jest również związana z imperatywami dotyczącymi zdrowia lub ochrony środowiska. Kryteria te nie są jednak jedynymi, które można zastosować (ich zaistnienie wystarczy, by uzasadnić interes pomocy, lecz nie oznacza to, że nie można wziąć pod uwagę innych kryteriów), przy czym w niniejszej sprawie Komisja stwierdza, że argumenty przedstawione przez władze francuskie⁽¹⁾ są zasadne nie tylko dlatego, że przyznanie pomocy faktycznie umożliwia uzyskanie nowych możliwości produkcji przydzielonych w celu poprawy konkurencyjności przedsiębiorstw w ramach systemu kwot, ale również dlatego, że wykorzystywany mechanizm odpowiada mechanizmowi stosowanemu w ramach odnośnej wspólnej organizacji rynków.
- (74) Jeżeli chodzi o istnienie programu restrukturyzacji o określonych celach i szczegółowym harmonogramie w przypadku nadwyżki mocy produkcyjnych sektora, Komisja stwierdza, że spełniono wskazane kryteria z następujących powodów:
- można uznać, że sektor znajduje się w sytuacji nadwyżki mocy produkcyjnych: celem systemu kwot mlecznych przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007 (oraz przed jego przyjęciem w rozporządzeniu (WE) nr 1788/2003) było przede wszystkim zmniejszenie zachwiania równowagi między podażą a popytem na odnośnym rynku oraz wynikających z niego nadwyżek strukturalnych, a tym samym zapewnienie większej równowagi rynkowej (zob. motyw 36 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz motyw 3 rozporządzenia (WE) nr 1788/2003),
 - przyznanie pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej stanowi element mechanizmu mającego na celu restrukturyzację produkcji, umożliwiając rolnikom, którzy wyrażają taką chęć, wycofanie się z sektora, ponownie udostępniając ilości, które mogli wyprodukować,
 - jeżeli chodzi o harmonogram, w rozporządzeniach regulujących mechanizm pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej przewidziano termin składania wniosków krótszy niż sześć miesięcy oraz termin zaprzestania działalności (która w niniejszej sprawie odpowiada zamknięciu zdolności, ponieważ kwotę odbiera się zainteresowanemu podmiotowi) krótszy niż jeden rok. Przykładowo w rozporządzeniu z dnia 23 czerwca 2009 r., które reguluje mechanizm pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej w odniesieniu do roku gospodarczego 2009–2010, przewidziano, że ostateczny termin składania wniosków o przyznanie pomocy upływa dnia 31 sierpnia 2009 r. oraz że ostateczny termin zaprzestania działalności upływa dnia 31 marca 2010 r.; w rozporządzeniach dotyczących pozostałych lat gospodarczych ustanowiono takie same terminy różniące się w zależności od daty przyjęcia danego rozporządzenia, lecz zawsze w granicach wyznaczonych w wytycznych na lata 2007–2013.
- (75) Jeżeli chodzi o współdziałanie, w świetle motywów 36, 37 i 38 Komisja stwierdza, że w celu otrzymania pomocy beneficjent musi zrzec się całej przysługującej mu kwoty mlecznej lub jej części w sposób ostateczny. Chociaż pkt 144 lit. f) stanowi, że współdziałanie obejmuje co do zasady całkowite zamknięcie zdolności produkcyjnych przez dane przedsiębiorstwo, należy przypomnieć, że w niniejszej sprawie częściowe zamknięcie zdolności produkcyjnej przewidziano w systemie kwot uregulowanym w rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007. W tym kontekście częściowe zamknięcie można uznać za wystarczające współdziałanie ze strony beneficjenta. Ponadto zrzeczenia się kwot nie można w tym przypadku utożsamiać z faktycznym zamknięciem zakładu. Jeżeli chodzi o zobowiązania, które należy zaciągnąć, kandydat na beneficjenta musi przedstawić certyfikat poświadczający ostateczne zaniechanie produkcji oraz musi zrezygnować z wnoszenia o nową kwotę w przyszłości. W przypadku częściowego zaprzestania oświadczenia składane skupującemu w każdym kolejnym roku poświadczają faktyczne obniżenie produkcji. Kryterium współdziałania zostało zatem spełnione.
- (76) Jeżeli chodzi o kryterium kwalifikowalności związane z prowadzeniem działalności i wykorzystywaniem zdolności produkcyjnej w ciągu pięciu lat poprzedzających zamknięcie zdolności, Komisja stwierdza, jak wskazały władze francuskie⁽²⁾, że aby móc skorzystać z pomocy, beneficjenci muszą faktycznie prowadzić działalność produkcyjną, a zatem wykorzystywać przysługującą im kwotę. Chociaż nie ulega wątpliwości, że rozporządzenia regulujące mechanizm pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej nie zawierają żadnego odniesienia do okresu pięciu lat wskazanego w pkt 144 lit. g) wytycznych, przestrzeganie tego okresu potwierdzają zasady obliczania właściwej pomocy, ponieważ, jak wskazano w motywie 43, indywidualną ilość referencyjną ustala się w wysokości średnio 20 % ilości przydzielonych w ciągu pięciu lat gospodarczych poprzedzających złożenie wniosku o przyznanie pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej, co świadczy o prowadzeniu działalności produkcyjnej w tym okresie. Komisja uważa zatem, że kryterium okresu prowadzenia

⁽¹⁾ Zob. motyw 35.

⁽²⁾ Zob. motyw 40.

działalności zostało spełnione. Ponieważ należy zbadać w poszczególnych przypadkach pomoc mającą zastosowanie do sektorów objętych systemem limitów produkcji lub systemem kwot, Komisja podkreśla również, że przepisy rozporządzeń (WE) nr 1788/2003 i (WE) nr 1234/2007 w żaden sposób nie odnoszą się do obowiązku spełnienia wspomnianego kryterium pięciu lat.

- (77) Jeżeli chodzi o przestrzeganie norm, w wyjaśnieniach przedstawionych przez władze francuskie ⁽¹⁾ w wystarczający sposób wykazano spełnienie tego kryterium.
- (78) Jeżeli chodzi o możliwość wykluczenia przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji z możliwości korzystania z pomocy, Komisja stwierdza, że kryteria wymienione w motywie 41 odpowiadają kryteriom zawartym w definicji przedsiębiorstwa zagrożonego wskazanym w pkt 10 lit. c) i pkt 11 wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw ⁽²⁾ z 2004 r. mających zastosowanie w chwili przyznawania przedmiotowej pomocy. Komisja uważa zatem, że kryterium wykluczenia przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji zostało spełnione.
- (79) Jeżeli chodzi o dostępność programu dla wszystkich podmiotów gospodarczych w sektorze, Komisja stwierdza, że wyłącznie wykluczenia istniejące w ramach mechanizmu pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej dotyczą producentów naruszających obowiązujące przepisy, na przykład w zakresie środowiska lub dostosowania do norm. Ponieważ wszystkie podmioty przestrzegające przepisów mają zatem dostęp do programu, Komisja uważa, że kryterium powszechnej dostępności mechanizmu zostało spełnione.
- (80) Jeżeli chodzi o ograniczenie pomocy do kwoty stanowiącej rekompensatę za utratę wartości aktywów oraz płatności motywacyjnej, która nie może przekraczać 20 % wartości aktywów, Komisja stwierdza brak nadmiernej rekompensaty wartości rynkowej kwoty w świetle danych liczbowych zawartych w motywie 43 oraz w szczególności ze względu na fakt, że jeden ze składników ilości indywidualnych stanowiący ich 20 % podlega automatycznemu wyłączeniu z podstawy obliczania pomocy.
- (81) Jeżeli chodzi o ponoszenie co najmniej połowy kosztów przez sektor, Komisja, zapoznawszy się z tabelą w motywie 21 oraz z wyjaśnieniami przedstawionymi przez władze francuskie ⁽³⁾, stwierdza, że pomoc jest finansowana w znacznej części z systemu specjalnego przenoszenia bez gruntów, w ramach którego to producenci zasilają mechanizm, kupując kwoty. W szczególności związek między środkami pochodzącymi z systemu specjalnego przenoszenia bez gruntów a środkami pochodzącymi z pozostałych źródeł finansowania świadczy o tym, że system specjalnego przenoszenia bez gruntów (innymi słowy producenci) przyczynia się w ponad 50 % do finansowania pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej. Komisja stwierdza zatem, że kryterium ponoszenia co najmniej połowy kosztów przez sektor zostało spełnione.
- (82) Ponadto jeżeli chodzi o zakaz tworzenia nowych zdolności w odnośnym sektorze w ciągu pięciu lat od dnia zakończenia programu ukierunkowanego na zamknięcie zdolności, Komisja stwierdza, że kryterium to nie ma znaczenia w niniejszej sprawie, ponieważ celem mechanizmu pomocy na zaprzestanie działalności mleczarskiej nie było obniżenie netto zdolności produkcyjnej w sektorze mleczarskim na poziomie krajowym, lecz restrukturyzacja produkcji w ramach kwoty krajowej zgodnie z art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 ⁽⁴⁾.

VII. WNIOSEK

- (83) Komisja stwierdza, że zwroty, o których mowa w motywie 16, nie zawierają elementu pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.
- (84) Komisja stwierdza ponadto, że pomoc na zaprzestanie działalności mleczarskiej przyznano zgodnie z wytycznymi na lata 2007–2013 i że w związku z tym można ją uznać za zgodną z rynkiem wewnętrznym na mocy art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, nawet jeżeli wdrożono ją w sposób niezgodny z prawem i z naruszeniem art. 108 ust. 3 TFUE,

⁽¹⁾ Zob. motyw 41.

⁽²⁾ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, s. 2. Okres obowiązywania tych wytycznych początkowo przewidziany do dnia 9 października 2009 r. przedłużono po raz pierwszy do dnia 9 października 2012 r. (komunikat Komisji dotyczący przedłużenia okresu ważności Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz.U. C 156 z 9.7.2009, s. 3)), następnie po raz drugi (komunikat Komisji dotyczący przedłużenia okresu ważności Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw z dnia 1 października 2004 r. (Dz.U. C 296 z 2.10.2012, s. 3)), aż do ich zastąpienia nowymi przepisami mającymi zastosowanie od dnia 1 sierpnia 2014 r. (komunikat Komisji – Wytyczne dotyczące pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw niefinansowych znajdujących się w trudnej sytuacji (Dz.U. C 249 z 31.7.2014, s. 1)).

⁽³⁾ Zob. motyw 44.

⁽⁴⁾ Zob. pomoc państwa SA.36009 – Francja, pomoc na zaprzestanie działalności mleczarskiej.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zwroty związane z podatkiem ustanowionym na mocy art. 25 ustawy nr 2005-1720 z dnia 30 grudnia 2005 r. na rzecz państwowego zakładu produktów rolnych i morskich (France AgriMer) nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Artykuł 2

Pomoc na zaprzestanie działalności mleczarskiej finansowana od początku roku gospodarczego 2006/2007 do końca roku gospodarczego 2011/2012 stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Jest ona zgodna z rynkiem wewnętrznym zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 września 2017 r.

W imieniu Komisji
Phil HOGAN
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/342**z dnia 7 marca 2018 r.****zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej (UE) 2017/247 w sprawie środków ochronnych w odniesieniu do ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków w niektórych państwach członkowskich***(notyfikowana jako dokument nr C(2018) 1509)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/247 ⁽³⁾ została przyjęta w związku z wystąpieniem ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5 w kilku państwach członkowskich („zainteresowane państwa członkowskie”) oraz ustanowieniem obszarów zapowietrzonych i zagrożonych przez właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich zgodnie z art. 16 ust. 1 dyrektywy Rady 2005/94/WE ⁽⁴⁾.
- (2) W decyzji wykonawczej (UE) 2017/247 przewiduje się, że obszary zapowietrzzone i zagrożone ustanowione przez właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich zgodnie z dyrektywą 2005/94/WE powinny obejmować co najmniej obszary wymienione jako obszary zapowietrzzone i zagrożone w załączniku do wspomnianej decyzji wykonawczej. Decyzja wykonawcza (UE) 2017/247 stanowi również, że środki, które mają być stosowane na obszarach zapowietrzonych i zagrożonych, przewidziane w art. 29 ust. 1 i art. 31 dyrektywy 2005/94/WE, muszą być utrzymane przynajmniej do dat określonych w odniesieniu do tych obszarów w załączniku do wspomnianej decyzji wykonawczej.
- (3) Od daty jej przyjęcia decyzja wykonawcza (UE) 2017/247 była kilkakrotnie zmieniana w celu uwzględnienia zmian sytuacji epidemiologicznej w Unii w odniesieniu do grypy ptaków. W szczególności decyzja wykonawcza (UE) 2017/247 została zmieniona decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2017/696 ⁽⁵⁾ w celu ustanowienia zasad wysyłania przesyłek zawierających jednodniowe pisklęta z obszarów wymienionych w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2017/247. Wprowadzając tę zmianę, uwzględniono fakt, że w porównaniu do innych produktów drobiowych jednodniowe pisklęta stwarzają bardzo niskie ryzyko rozprzestrzeniania się wysoce zjadliwej grypy ptaków.
- (4) Decyzja wykonawcza (UE) 2017/247 została następnie zmieniona decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2017/1841 ⁽⁶⁾ w celu wzmocnienia środków zwalczania choroby mających zastosowanie tam, gdzie istnieje podwyższone ryzyko rozprzestrzeniania się wysoce zjadliwej grypy ptaków. W związku z tym decyzja wykonawcza (UE) 2017/247 przewiduje obecnie ustanowienie na poziomie unijnym obszarów buforowych (dalszych stref zamkniętych) w zainteresowanych państwach członkowskich, o których to obszarach mowa w art. 16 ust. 4 dyrektywy 2005/94/WE, w związku z wystąpieniem ogniska lub ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków oraz okres obowiązywania środków, które mają być stosowane na tych obszarach. Decyzja wykonawcza (UE) 2017/247 określa obecnie również zasady dotyczące wysyłania żywego drobiu, piskląt jednodniowych i jaj wylęgowych z obszarów buforowych do innych państw członkowskich, z zastrzeżeniem spełnienia pewnych warunków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/247 z dnia 9 lutego 2017 r. w sprawie środków ochronnych w odniesieniu do ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków w niektórych państwach członkowskich (Dz.U. L 36 z 11.2.2017, s. 62).⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylająca dyrektywę 92/40/EWG (Dz.U. L 10 z 14.1.2006, s. 16).⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/696 z dnia 11 kwietnia 2017 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2017/247 w sprawie środków ochronnych w odniesieniu do ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków w niektórych państwach członkowskich (Dz.U. L 101 z 13.4.2017, s. 80).⁽⁶⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/1841 z dnia 10 października 2017 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2017/247 w sprawie środków ochronnych w odniesieniu do ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków w niektórych państwach członkowskich (Dz.U. L 261 z 11.10.2017, s. 26).

- (5) Ponadto załącznik do decyzji wykonawczej (UE) 2017/247 był wielokrotnie zmieniany głównie w celu uwzględnienia zmian granic obszarów zapowietrzonych i zagrożonych ustanowionych przez zainteresowane państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą 2005/94/WE.
- (6) Załącznik do decyzji wykonawczej (UE) 2017/247 został ostatnio zmieniony decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2018/314 ⁽¹⁾ po powiadomieniu przez Niderlandy o wystąpieniu nowego ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków w prowincji Groningen tego państwa członkowskiego. Niderlandy powiadomiły także Komisję o tym, że w następstwie wystąpienia tego ogniska należycie wprowadziły niezbędne środki wymagane zgodnie z dyrektywą 2005/94/WE, w tym ustanowiły obszary zapowietrzone i zagrożone wokół zakażonego gospodarstwa drobiarskiego.
- (7) Od czasu ostatniej zmiany decyzji wykonawczej (UE) 2017/247, którą wprowadzono decyzją wykonawczą (UE) 2018/314, Bułgaria powiadomiła Komisję o wystąpieniu nowego ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 w gospodarstwie drobiarskim w obwodzie Dobricz tego państwa członkowskiego. Ponadto Włochy powiadomiły Komisję o wystąpieniu nowego ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 w regionie Lombardia tego państwa członkowskiego.
- (8) Bułgaria i Włochy powiadomiły także Komisję o tym, że w następstwie niedawnego wystąpienia ognisk tej choroby wprowadziły niezbędne środki wymagane zgodnie z dyrektywą 2005/94/WE, w tym ustanowiły obszary zapowietrzone i zagrożone wokół zakażonych gospodarstw drobiarskich w tych państwach członkowskich.
- (9) Komisja we współpracy z Bułgarią i Włochami zbadała te środki i stwierdziła, że granice obszarów zapowietrzonych i zagrożonych wyznaczone przez właściwe organy tych państw członkowskich znajdują się w wystarczającej odległości od gospodarstw drobiarskich, w których potwierdzono wystąpienie ognisk choroby.
- (10) W celu zapobieżenia niepotrzebnym zakłóceniom w handlu wewnątrz Unii, a także aby uniknąć wprowadzenia przez państwa trzecie nieuzasadnionych barier w handlu, konieczne jest niezwłoczne określenie na poziomie Unii, we współpracy z Bułgarią i Włochami, obszarów zapowietrzonych i zagrożonych ustanowionych w Bułgarii i we Włoszech, zgodnie z dyrektywą 2005/94/WE, w następstwie niedawnego wystąpienia ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków w tych państwach członkowskich.
- (11) Należy zatem zaktualizować decyzję wykonawczą (UE) 2017/247, aby uwzględnić obecną sytuację epidemiologiczną w Bułgarii i Włoszech w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków. W szczególności w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2017/247 należy dodać nowe wpisy dotyczące obszarów zapowietrzonych i zagrożonych w Bułgarii i we Włoszech, obecnie podlegających ograniczeniom zgodnie z dyrektywą 2005/94/WE.
- (12) Należy zatem zmienić załącznik do decyzji wykonawczej (UE) 2017/247, aby zaktualizować podział na obszary na poziomie Unii w celu uwzględnienia obszarów zapowietrzonych i zagrożonych ustanowionych w Bułgarii i we Włoszech zgodnie z dyrektywą 2005/94/WE, w następstwie niedawnego wystąpienia ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków w tych państwach członkowskich, oraz czasu trwania ograniczeń mających na nich zastosowanie.
- (13) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą (UE) 2017/247.
- (14) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2017/247 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/314 z dnia 1 marca 2018 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2017/247 w sprawie środków ochronnych w odniesieniu do ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków w niektórych państwach członkowskich (Dz.U. L 60 z 2.3.2018, s. 44).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 marca 2018 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2017/247 wprowadza się następujące zmiany:

1) w części A wprowadza się następujące zmiany:

a) wpis dotyczący Bułgarii otrzymuje brzmienie:

„Państwo członkowskie: Bułgaria

Obszar obejmujący:	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 29 ust. 1 dyrektywy 2005/94/WE
Dobrich region, General Toshevo Municipality	
— General Toshevo	30.3.2018”

b) wpis dotyczący Włoch otrzymuje brzmienie:

„Państwo członkowskie: Włochy

Obszar obejmujący:	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 29 ust. 1 dyrektywy 2005/94/WE
— Obszar części regionu Lombardia (ADNS 18/0001) zawarty w okręgu o promieniu trzech kilometrów, o środku w WGS84 współrzędne w stopniach dziesiętnych N45.561533 E9.752275	28.3.2018”

2) w części B wprowadza się następujące zmiany:

a) wpis dotyczący Bułgarii otrzymuje brzmienie:

„Państwo członkowskie: Bułgaria

Obszar obejmujący:	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
Dobrich region, General Toshevo Municipality	
— General Toshevo	Od 30.3.2018 do 8.4.2018
— Prasad	8.4.2018”
— Yovkovo	
— Ravnets	
— Lyulyakovo	
— Plenimir	
— Petleshkovo	
— Malina	
— Preselentsi	
— Pisarovo	
— Chernookovo	
— Kardam	
— Snyagovo	
— Ograzhden	
— Kapinovo	
— Dubovik	

b) wpis dotyczący Włoch otrzymuje brzmienie:

„Państwo członkowskie: Włochy

Obszar obejmujący:	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
— Obszar części regionu Lombardia (ADNS 18/0001) zawarty w okręgu o promieniu trzech kilometrów, o środku w WGS84 współrzędne w stopniach dziesiętnych N45.561533 E9.752275	Od 29.3.2018 do 6.4.2018
— Obszar części regionu Lombardia (ADNS 18/0001) wykraczający poza obszar opisany w obszarze zapowietrzonym i zawarty w okręgu o promieniu dziesięciu kilometrów, o środku w WGS84 współrzędne w stopniach dziesiętnych N45.561533 E9.752275	6.4.2018”

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2017/1538 z dnia 25 sierpnia 2017 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) 2015/534 w sprawie sprawozdawczości dotyczącej nadzorczych informacji finansowych (EBC/2017/25)**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 240 z dnia 19 września 2017 r.)

Strona 20, pkt 2 lit. b) załącznika I:

zamiast: „b) dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

- »3. Na zasadzie wyjątku od pkt 2 właściwy organ krajowy może zdecydować, aby podmioty, o których mowa w pkt 2 mające siedzibę w państwie członkowskim danego właściwego organu krajowego przekazywały:
- a) informacje określone we wzorze 9.1 lub informacje określone we wzorze 9.1.1 w załączniku IV do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 680/2014;
 - b) informacje określone we wzorze 11.1 lub informacje określone we wzorze 11.2 w załączniku IV do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 680/2014;
 - c) informacje określone we wzorze 12.0 lub informacje określone we wzorze 12.1 w załączniku IV do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 680/2014;”;

powinno być: „b) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

- »4. Na zasadzie wyjątku od pkt 2 właściwy organ krajowy może zdecydować, aby podmioty, o których mowa w pkt 2, mające siedzibę w państwie członkowskim danego właściwego organu krajowego przekazywały:
- a) informacje określone we wzorze 9.1 lub informacje określone we wzorze 9.1.1 w załączniku IV do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 680/2014;
 - b) informacje określone we wzorze 11.1 lub informacje określone we wzorze 11.2 w załączniku IV do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 680/2014;
 - c) informacje określone we wzorze 12.0 lub informacje określone we wzorze 12.1 w załączniku IV do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 680/2014.“.

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/1416 z dnia 24 sierpnia 2016 r. w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia (UE) nr 10/2011 w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 230 z dnia 25 sierpnia 2016 r.)

Strona 32, załącznik, pkt 1 lit. d) ppkt (iii) – załącznik I pkt 1 tabela 1 pozycja 871, kolumna dziesiąta:

zamiast: „Do stosowania wyłącznie w poliolefinach w stężeniu do 20 % (w/w). Poliolefiny te mogą być używane wyłącznie w kontakcie z żywnością, której w tabeli 2 w załączniku III przyporządkowano płyn modelowy imitujący żywność E, a migracja frakcji oligomerycznej o niskiej masie cząsteczkowej wynoszącej poniżej 1 000 Da nie przekracza łącznie 50 µg/kg żywności.”,

powinno być: „Do stosowania wyłącznie w poliolefinach w stężeniu do 20 % (w/w). Poliolefiny te mogą być używane wyłącznie w kontakcie z żywnością, której w tabeli 2 w załączniku III przyporządkowano płyn modelowy imitujący żywność E, w temperaturze otoczenia lub niższej, przy czym migracja frakcji oligomerycznej o niskiej masie cząsteczkowej wynoszącej poniżej 1 000 Da nie może przekraczać łącznie 50 µg/kg żywności.”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL